

LEXMARK
LEGAL

PO MENDONI TË EMIGRONI NË MB DHE JU
DUHEN KËSHILLA TË SIGURTA LIGJORE?

JENI NË VENDIN E DUHUR!

Ekipi ynë i avokatëve të specializuar në emigracion ofron
asistencë profesionale për:

- Aplikime për viza
- Çështje azili
- Vendbanim të përhershëm (ILR)
- Apeli kundër dëbimit
- Shtetësi britanike

Ne ju mbështesim me përkushtim dhe
transparencë në çdo fazë të procesit.

E ARDHMJA JUAJ NË MB FILLON ME
VENDIMIN E DUHUR.

Kontaktoni Lexmark Legal sot – ekspertët
që ju qëndrojnë pranë në çdo hap.
Partneri juaj i besueshëm në emigracion.

- 07494181220
- 07435119343
- 02080902488

Ashley House 235 - 239
High Road, Wood Green,
London N22 8HF

www.lexmarklegal.com

The Albanian

VITI I 23 I BOTIMIT 10 PRILL 2026

Tel: 020 7018 7929 30 Avenons Road London E13 8HT

DIASPORA SI STREHA E FUNDIT E QEVERISË

PETRIT KUÇANA

**SAMITI I KATËRT
SI (MOS)
MJAFTUESHMËRI
E DIASPORËS**

ARBEN MANAJ

**STARMER I THOTË
SËRISH "JO" TRUMP,
LONDRA KUNDËR
BLLOKADËS
NË HORMUZ**

**PSE RAMA
U RIBASHKUA
ME VUÇIÇIN**

DITMIR BUSHATI

**PËR ELITAT MAQEDONASE,
KONFLIKTI I VITIT 2001 ENDE
NUK KA PËRFUNDUAR**

KIM MEHMETI

**KUSH PO E PËRÇAN
DHE PO IA HUMBET
DURIMIN KOSOVËS**

FATOS LUBONJA

**BETONI ËSHTË BËRË
FORCA LËVIZËSE E
EKONOMISË**

SONILA MEÇO

**TRI RRATHËT E
KURTHIT NË TË
CILAT RAMË**

VETON SURROI

Rashid A.Khan Solicitor (Principal) Mob: 07774222062 190 MERTON HIGH STREET WIMBLEDON, LONDON SW19 1AX

RASHID & RASHID

Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

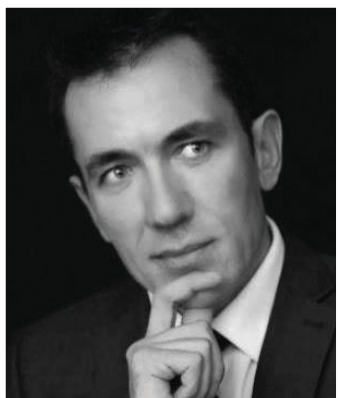
The Albanian newspaper in London

THE ALBANIAN
www.thealbanian.co.uk

www.thealbanian.co.uk

albania7@gmail.com

Tel: 020 7018 7929

PETRIT KUÇANA

Diaspora është shumë më shumë se një ceremoni. Është shumë më shumë se çdo lloj perceptimi, që nuk i kalon caqet e një ditari politik, krejtësisht amorf.

Vetëm mbushëse sallash nuk mund dhe nuk duhet të jetë diaspora kurrsesi.

A und të gjenden katër arritje të qeverisë shqiptare në lidhje me diasporën?

Mbase shumëkush që ka marrë pjesë nga samitet e para, apo që ka

SAMITI I KATËRT SI (MOS)MJAFTUESHMËRI E DIASPORËS

përcjellë ndonjë lajm, sado përciptaz, së paku nuk do të priste se Samiti i Diasporës mbetet thjesht një agjendë politike, nga ato të rëndomtats, me dekor goxha të shtrenjtë besohet.

A mund të ishte Samiti një llogaridhënie, e kryeministrit, ministrive, apo institucioneve të tjera të ngrehinës shtetërore?

A mund të ishte arenë ku diskutohet për politika të caktuara sesi diaspora duhet të qaset për gjithçkanë shqiptare?

Patjetër që po, nëse vërtetë do të kishte një tjetër qasje për diasporën dhe jo si bankomati që kalon 1.1 miliardë euro dërgesa në vit. Është e trishtueshme kur shikon mos-gjithëpërfshirjen e klasës poli-

tike, dhe qeveria që vazhdon të mos e vejë ujin në zjarr, as sa çon miza në krahë.

Në mandatin e tretë qeverisë, deri më sot nuk kemi parë qoftë edhe një politikë të caktuar që t'u vijë në ndihmë diasporës.

Në cilën fushë të jetës kemi parë një politikë konkrete për tërheqjen e trurit?

A kemi një database të shqiptarëve të shquar në Diasporës, (qoftë edhe atyre)?

A kemi një database të PhD-ve shqiptarë nëpër diasporë?

Mbase duhet kujtuar se sekretari organizativ Klosi publikisht deklaroi se partia në pushtet ka bërë një libër për diasporën.

Pra, 'Partia apo Shqipëria', vazhdon të mbetet pyetje thuasje retorike...

A ka një politikë të caktuar jo domosdoshmerisht Ministri të Diasporës, por që së paku ua lehtëson jetën të ashtuquajturve, diasporë...?

Qoftë atyre që ua nxijnë jetën nëpër sportelet e ambasadave e deri tek shërbimet diplomatike që janë kthyer në vende punësimi për militantët partiakë.

A ka një politikë për të thithur investimet e diasporës?

A kemi qoftë edhe një biznes të diasporës që të fitojë një tender sado të vogël për ndonjë rrugë, deri tek ata të suksesshmit që shkëlqejnë thuasje në cdo fushë të jetës...

A ka investitorë strategjikë nga diaspora?

Pse-në mbase duhet ta japë qeveria, hartuesja e politikave të tilla...

Askush nuk mund ta imagjinojë

një kompani që fiton tendera në Londër apo Neë York etj etj, dhe tunelet të prishen, rrugët të shemben... aeroportet të mbyllen apo të mos hapen...

Çfarë ndodhi me aeroportin e Kukësit?

A ka llogaridhënie?...

Po me atë të Vlorës?!

Edhe ithtari më i madh i qeverisë, do të thoshte se paku se ka dicka që nuk shkon.. ashtu si në shumë e shumë fusha të jetës

E diaspora sërish përdoret, si 'më ka çu nana me la gojën'..

Sërish do të ketë samite, sërish do të ketë fjalime dhe brendia e tyre sërish do të jetë asgjëja... mjerisht dhe lajmi do të kalojë ciklin treditor dhe mbushësit e sallave do të rikthehen sërish, me ndonjë foto më shumë, si shenjë arritjeje, qoftë edhe si pjesëmarrës.

Nëse nuk mund të gjenden katër arritje të qeverisë në këta katër samite a mund të thuhet se ky samit është rezymeja e dështimit spektakolar të qeverisë për përfshirjen e diasporës?

Discover The Latest Trends in Technology

Dotech
website

“ AKOMA NUK KENI NJË WEBSITE PËR BIZNESIN TUAJ? ”

Akoma nuk jeni regjistruar në Google?

Adresa e zyrave:

30 Avenons Road London E13 8HT

The Albanian

**L E X M A R K
L E G A L**

DËSHIRONI TË JETONI, PUNONI APO STUDIONI NË MB?

Ne ofrojmë shërbime të specializuara imigrimi, të përshtatura sipas rrethanave tuaja.

Ekipi ynë profesionist ju udhëzon në çdo hap, duke e bërë procesin e imigrimit të qartë, të sigurt dhe pa stres.

SHËRBIMET TONA PËRFSHIJNË:

- Viza për punëtorë të kualifikuar
- Viza studimi
- Viza për bashkëshort dhe familjarë
- Viza Global Talent & Inovative
- Punonjës fetarë
- Vendbanim të përhershëm (ILR)
- Shtetësi britanike
- Apelime dhe rishikime vizash

Ne ju ndihmojmë me këshillim profesional, përgatitje dokumentesh dhe mbështetje të plotë gjatë aplikimit.

Na kontaktoni sot për një të ardhme më të sigurt në Mbretërinë e Bashkuar.

Ekspertë të besuar të imigracionit.

- 07494181220
- 07435119343
- 02080902488

Ashley House 235 - 239
High Road, Wood Green,
London N22 8HF

ARBEN MANAJ

Në një tjetër shëmbull të acarimit të marrëdhënieve speciale mes Londrës dhe Uashingtonit që nga fillimi i luftës në Lindjen e Mesme, Britania e Madhe nuk do ndihmojë në bllokimin e Ngushticës së Hormuzit, ku kalon një trafik mjaft i madh i naftës dhe produkteve energjitike të rëndësishme për ekonominë botërore, ose më saktë një e pesta e tyre.

Lajmi nga Londra vjen menjëherë pas njoftimit të presidentit Trump se do fillojë bllokimin e ngushticës të gjithë anijeve që nisen nga portet iraniane.

Anijet e flotës britanike dhe personeli ushtarak britanik në rajon nuk do përdoret në bllokimin e porteve iraniane, por minapastrueset dhe kapacitetet anti-dronë të britanikëve do vazhdojnë të operojnë në rajon.

Zëdhënësi i qeverisë britanike tha se “ne vazhdojmë të mbështesim lirinë

STARMER I THOTË SËRISH “JO” TRUMP, LONDRA KUNDËR BLOKADËS NË HORMUZ

e navigimit dhe lundrimit dhe hapjen e Ngushticës së Hormuzit, c’ka lispet urgjentisht për të mbështetur ekonominë globale dhe kostot e jetës së britanikëve”.

Mbetet e paqartë se si qëndrimi britanik do ndihmojë në zgjidhjen paqesore të konfliktit dhe rihapjen e Hormuzit ku si Irani ashtu edhe Amerika sillen të dyja palët njeri si shites dhe tjetri bleres tapeteve në një treg dhe realisht mendojnë se të dyja janë shitësit e tapeteve. E ndërsa qeveria britanike duket e lënduar nga komentet dhe gjithshka ndodhi në komunikimin public mes Londrës dhe Uashingtonit në këtë krizë, ku historikisht kanë mbështetur çdo veprim amerikan edhe kur ata kanë shkelur ligjet ndërkombëtare, fakti mbetet se

britanikët e thjeshtë po i ndjejnë efektet e kësaj krize globale, ndërkohë që nga qeveria e tyre nuk shohin asnjë veprim që do ndikonte realisht në mbarimin sa më të shpejt të kësaj situatë e cila ende nuk ka filluar të dëmtojë realisht dhe fortë xhepat dhe nivelin e tyre të jetesës, aq më tepër ë prag të të zgjedhjeve të reja lokale në ishull.

Njoftimi i Keir Starmer për mospjesëmarrjen në këtë veprim të amerikanëve përbën një grusht tjetër në Marrëdhëniet Speciale mes dy anëve të Atlantikut, duke i lënë të dyja palët pa aleatët tradicional në ditë të vështira, për ta dhe botën.

Ministrat planifikojnë legjislacion të ri për harmonizim pa shqyrtim të plotë parlamentar nëse është në interes kombëtar

Ministrat po planifikojnë të riformësojnë në themel marrëdhënien e Britanisë me Bashkimin Evropian, me legjislacion të ri që mund të rezultojë në nënshkrimin e rregullave të tregut të vetëm të BE-së nga ana e Mbretërisë së Bashkuar pa një votim normal parlamentar.

Në një zhvillim të madh në përpjekjen e kryeministrit për lidhje më të ngushta me kontinentin pas luftës në Iran, The Guardian kupton se ministrat po përgatiten të përballen me kundërshtimin ndaj “përafritimit dinamik” me BE-në nga ata që “bërtasin për tradhti” mbi fuqitë në një projektligj të ri për rivendosjen e marrëdhënieve BE-MB.

Pas disa javësh të luftës së Donald Trump me Iranin, të cilat kanë ekspozuar brishtësinë e marrëdhënies së dëmtuar të veçantë të Mbretërisë së Bashkuar me SHBA-në, ministrat argumentojnë se ky veprim do t’i shtojë miliardat ekonomisë së Mbretërisë së Bashkuar, do të ndihmojë në zbutjen e kostos së konfliktit dhe do të rrisë produktivitetin e ngadalë.

Një projektligj i ri, i cili do të vërë në fuqi marrëveshjen tregtare të ushqimit dhe pijeve me BE-në, do të përmbajë kompetenca që i mundësojnë qeverisë të harmonizohet në mënyrë dinamike me Evropën në fushat ku ajo ka aritur tashmë marrëveshje. Por gjithashtu do t’i lejojë Mbretërisë së Bashkuar të zbatojë shpejt rregullat e tregut të vetëm në zhvillim nëse përcakton se është në interes kombëtar, pa pasur nevojë të përballen me shqyrtim të plotë parlamentar çdo herë.

Ky veprim është i mundur sipas të

BRITANIA MUND TË MIRATOJË RREGULLA TË TREGUT TË VETËM PA VOTËN E DEPUTETËVE SI PJESË E RIVENDOSJES SË MARRËVESHJES BRITANI-BE

ashtuquajturave fuqi të Henry VIII, të emëruara sipas ligjit të vitit 1539 që i lejonte monarkut të sundonte me dekret, të cilat u lejojnë ministrave të miratojnë ligje pa shqyrtim të plotë nga parlamenti duke përdorur legjislacionin dytësor.

Projektligji do të mundësojë që marrëveshjet që qeveria po negocion mbi tregtimin e ushqimit, pijeve dhe emtimeve të hyjnë në fuqi, dhe do t’i lejojë asaj të ndjekë ndryshimet e ardhshme të BE-së në këto fusha.

Por The Guardian kupton se nëse projektligji i ri – që pritet të paraqitet para verës – miratohet, negociatorët mund të kërkojnë të miratojnë rregullat e BE-së për gjithçka, nga makinat te bujqësia, duke përdorur legjislacionin dytësor.

Parlamenti mund të miratojë ose të refuzojë legjislacionin dytësor, por nuk mund ta ndryshojë atë, gjë që ndoshta do të thotë se deputetët do të “vulosin” marrëveshjet e reja në vend që të debatojnë dhe votojnë për secilën prej tyre. Çdo votë bllokuese ka të ngjarë të shkaktojë probleme me BE-në

dhe mund të shkaktojë veprime hakmarrëse. Një burim tha: “Jemi të qartë se parlamenti do të ketë një rol për marrëveshjet e reja dhe për ligjet e reja të BE-së që zbatohen sipas këtyre marrëveshjeve.”

Futja e kompetencave të gjera ka të ngjarë ta vendosë qeverinë në një kurs përplasjeje me partitë e opozitës. Edhe pse nuk ka gjasa të votohet kundër në Dhomën e Komunave, projektligji mund të përballen me pengesa në Dhomën e Lordëve.

Ministrat thonë se ky veprim do të nxisë tregtinë pa shkelur vijat e kuqe të qeverisë për t’u ribashkuar me bashkimin doganor, tregun e vetëm ose kthimin në lirinë e lëvizjes, por kritikët argumentojnë se kjo mund të përbëjë “integrim me BE-në fshehurazi”, pa të drejtat e votës ose të vetos që jep anëtarësimi në bllok.

“Ndryshimet në rregulloret e Mbretërisë së Bashkuar duhet të debatohen në parlament dhe të miratohen nga politikanët”, tha Prof. Anand Menon, drejtor i organizatës think-tank “UK in a Changing Europe”. “Realiteti është se po nënshkruajmë një marrëveshje me Bashkimin Evropian që na angazhon të ndjekim rregullat e tyre, pavarësisht nëse na pëlqen apo jo. Rreziku është se po e bëjmë integrimin me BE-në fshehurazi.”

Por Menon e njohu sfidën me të cilën përballen qeveria nëse çdo harmonizim rregullator do të duhej të debatohet. “Ky është kompromisi i shëmtuar i Brexit-it”, tha ai. “Po shkëmbeni kontrollin politik me aksesin ekonomik, pa pasur një votë në

dhomë.”

Ministrat argumentojnë se projektligji do të ulë burokracinë dhe kostot për bizneset në mënyrë që marrëveshjet për sektorë të tillë si ushqimi dhe pijet, marrëveshjet për automobilat dhe ndarja e informacionit për sigurinë dhe migracionin të mund të zbatohen më shpejt. Burimet thanë se çdo mosmarrëveshje në lidhje me rregulloret do të vendoset nga një gjykatë e pavarur, jo nga një gjykatë e BE-së.

Ndërsa Reform UK e Nigel Farage është përqendruar në imigracionin dhe politikën zero neto para zgjedhjeve në Skoci, Uells dhe Angli në maj, burimet thanë se qeveria ishte gati të hynte në betejë me mbështetësit e ashpër të Brexit.

«Presim një luftë në këtë fushë nga ata që ishin në favor të largimit nga BE-ja me kushtet më të ashpra», tha një burim i brendshëm i qeverisë. «Ata do të bërtasin për tradhti, por realiteti është se të gjitha marrëveshjet ndërkombëtare përfshijnë rregulla të përbashkëta. Tregtarët e lirë dhe konservatorët më të guximshëm kanë qenë gjithmonë pragmatistë. Por Nigel Farage është shumë frikacak për ta marrë përsipër këtë; nuk mund ta imagjinojë atë duke bërë ndonjë marrëveshje me BE-në fare».

Historitë dhe debatet më urgjente për evropianët – nga identiteti të ekonomia dhe mjedisi Fut adresën tënde të email-it Preferencat e marketingut Merrni përditësime rreth gazetarisë sonë dhe mënyrave për të mbështetur dhe shijuar punën tonë. Regjistru

Ata shtuan se ky veprim ishte një njohtë e rëndësishme të marrëdhënieve tregtare të Mbretërisë së Bashkuar me BE-në dhe një pranim i heshtur i dëmit ekonomik të shkaktuar nga Brexit, të cilin Zyra për Përgjegjësinë Buxhetore vlerëson se do të ulë produktivitetin afatgjatë me 4% dhe do të ulë eksportet dhe importet me 15% në krahasim me qëndrimin në BE, në parashikimin e saj më të fundit të marsit 2025.

“BE-ja është tregu ynë më i madh tregtar, pothuajse gjysma e tregtisë sonë totale ishte me BE-në në vitin 2024”, thanë ata. “Ne të gjithë po paguajmë një kosto jetese të lartë për të gjitha barrierat në kufi, kështu që është e arsyeshme të bëjmë marrëveshje për të hequr këto barrierat dhe për të zhbërë dëmin, pa shkelur vijat e kuqe për t’u ribashkuar me bashkimin doganor, tregun e vetëm ose kthimin në lirinë e lëvizjes.”

Qeveria e Starmer ka kërkuar të përmirësojë lidhjet diplomatike dhe ekonomike me BE-në, partnerin më të madh tregtar të Britanisë, që kur marrëveshja e “rivendosjes” u njoftua majin e kaluar pas samitit të parë Britani-BE dhe të dyja palët ranë dakord për një “partneritet strategjik” që synonte lidhje më të ngushta. Më parë këtë muaj, kryeministri tha se Britania e Madhe do të kërkonte një partneritet më të thellë në tregti dhe mbrojtje me BE-në për shkak të paqëndrueshmërisë së shkaktuar nga lufta e Trump me Iranin, duke shtuar se Brexit i kishte shkaktuar “dëme të thella” ekonomisë së Mbretërisë së Bashkuar.

INTERNATIONS
LEGAL SOLICITOR

1st Floor Rear, Duru House
101 Commercial Road
London E1 1RD

Në gjuhën shqipe kontaktoni Besma Canameti 07533 870466

Ne ofrojmë mbështetje ligjore profesionale në një gamë të gjerë fushash për t'iu lehtësuar jetën:

IMMIGRATION LAW

Ndihmë me viza, qëndrim, shtetësi dhe të gjitha çështjet e imigracionit

COMMERCIAL LEASES

Udhëzim për bizneset në marrëveshjet e qirasë, rinovime dhe mosmarrëveshie.

FAMILY LAW

Mbështetje për divorcim, kujdesin për fëmijët dhe çështje të tjera familjare.

LANDLORD AND TENANT

Ndihmë për pronarët dhe qiraxhinitë në marrëveshjet, të drejtat dhe mosmarrëveshjet.

LITIGATION & JUDICIAL REVIEW

Përfaqësim në gjykatë dhe trajtimi i sfidave ligjore kundër institucioneve publike.

EMPLOYMENT LAW etc

Këshillim mbi të drejtat në vendin e punës, kontrata, mosmarrëveshie dhe shkelje.

Tel: 020 4618 7500

**KONSULTIMET
FALAS**

IRENA BEQIRAJ

EDHE KORRUPSION, EDHE RITJE EKONOMIKE!

Kryeministri bëri një pyetje retorike: “A mund të kemi edhe korrupsion edhe rritje ekonomike në të njëjtën kohë?” Megjithëse kryeministri e shtroi këtë pyetje jo për të marrë një përgjigje, por si një paradoks, ai synonte të tregonte se rritja ekonomike përjashton korrupsionin. Apo thënë ndryshe, rritja ekonomike është dëshmi se nuk ka korrupsion.

Ky është një keqkuptim.

Mendoni për pak çaste disa individë të verbër që prekin një elefant. Duke dashur ta përshkruajnë atë që prekin, secili do të arrijë në një përfundim të ndryshëm. Njeriu që prek këmbën thotë se elefanti është një shtyllë, ai që prek bishtin thotë se elefanti është një litër, dhe kështu me radhë.

Për shkencëtarët e shkencave sociale, dëshira njerëzore për të përgjithësuar nuk njih kufi. Edhe kur flasin për korrupsionin dhe efektin e tij në rritjen ekonomike, njerëzit prekin pjesë të ndryshme të elefantit, duke dalë me dhjetëra, nëse jo qindra shpjegime të ndryshme.

Me sa duket edhe kryeministri është njëri prej tyre.

Një profesor i vjetër dikur shpjegonte: “Ekonomia rritet edhe kur paguan për hapjen dhe mbylljen e një grope pa ofruar asgjë.” Kjo tregon se më shumë se rritja, rëndësi kanë faktorët e rritjes.

Edhe korrupsioni sidomos ai që bëhet mbi tavolinë nuk është përjashtuar nga këto faktorë, duke ndikuar kështu në karakteristikat e rritjes ekonomike.

Hapja e ekonomisë në fillim të viteve 1990 u shoqërua me evolucionin e korrupsionit.

Me zhvillimin e ekonomisë së tregut, nga korrupsioni i zakonshëm i shitësve të djathit që vidhnin në peshore, apo bakshisheve për zyrtarët në nivelet më të ulëta të administratës, u zhvilluan dy forma më të sofistikuara dhe të përqendruara të korrupsionit:

•Transferimet e mëdha të vlerave përmes tenderave dhe koncesioneve, edhe

•Korrupsioni i aksesit, ndryshe i quajtur “kapja e shtetit”.

Kur shteti kapet, oligarkët, kompanitë më të mëdha dhe rrjetet kriminale nuk thyejnë më rregullat, por i shkruajnë ato, duke e kthyer gjithë makinerinë ekonomike në një mekanizëm për parimin dhe fuqizimin e tyre.

Analizimi i rritjes ekonomike pas viteve 1990 tregon se nga viti 2000 deri në 2008 ritmet e rritjes ishin të

shpejta (mesatarisht mbi 6% në vit) dhe gjithëpërfshirëse, duke përfshirë edhe të varfrit. Ndërsa që prej vitit 2008, Shqipëria ka përjetuar një ngadalësim të ritmeve të rritjes, dhe, për më keq, rritja ka humbur karakterin gjithëpërfshirës, ku 40 % e shqiptarëve jetojnë akoma në kufijtë e varfërisë.

Për të qenë e qëndrueshme dhe gjithëpërfshirëse, rritja ekonomike kërkonte reforma strukturore që do të rrisnin jo vetëm ekonominë, por edhe produktivitetin e saj. Por qeveria shqiptare zgjodhi rrugën më të lehtë. Ajo rriti shpejtësinë dhe madhësinë e transaksioneve, duke përqendruar të gjitha burimet — si toka, asete dhe të

drejtat e tjera — në pak duar, përmes ligjeve të veçanta, politikave dhe vendimmarrjeve preferenciale.

Kjo mënyrë e rritjes, nga viti 2015 deri sot, është shoqëruar me uljen e produktivitetit. Struktura ekonomike që kemi sot ka nga njëra anë një grusht të vogël investitorësh strategjikë që prodhojnë kryesisht ndërtim, të shoqëruar me një garniturë turistike, që menaxhojnë porte aeroporte, rrugë e asete të tjera shtetërore të marra pa garë, dhe nga ana tjetër qindra mijëra dyqanxhinj që ofrojnë shërbime me produktivitet të ulët.

Rritja ekonomike e siguruar nëpërmjet kapjes së shtetit jo vetëm vrau garën në ekonomi ku çdo treg ka marrë trajtën e oligopolit por, na ka lënë larg modelit ekonomik të Shekullit 21, të quajtur “produktivizëm”, ku synohet zhvillimi i sektorëve produktivë dhe krijimi i punës më të mirë për gjithë fuqinë punëtore, duke rritur mirëqenien e përgjithshme.

Pra, duhet të informohet kryeministri se korrupsioni ndikon në rritjen ekonomike, dhe rritja ekonomike gjithashtu ndryshon mënyrën se si kryhet korrupsioni. Madje, është e dukshme se në kushtet e mungesës së konkurrencës, inovacionit dhe dijes, korrupsioni ka gjasa të mbetet faktori dominant i rritjes ekonomike, e cila, si rrjedhim, do të jetë gjithmonë e pamjaftueshme, e paqëndrueshme dhe jo gjithëpërfshirëse.

Dotech

website

“ AKOMA NUK KENI NJË WEBSITE PËR BIZNESIN TUAJ? ”

Akoma nuk jeni regjistruar në Google?

Adresa e zyrave:

30 Avenons Road London E13 8HT

Tel: 020 7018 7929

Mob: 073 4066 5946

Mob: 078 5997 7545

The Albanian

ANDI BUSHATI

Ç'FSHIHET PAS ARMIQVE QË SHPALL EDI RAMA

Në të njëjtën kohë që pothuajse të gjitha TV-të e lajmeve po transmetonin këtë të shtunë loghorenë anti opozitare të Edi Ramës, përpara socialisteve të Lushnjës, ish ministri i tij i jashtëm, Ditmir Bushati, publikoi në You Tube episodin e fundit të podcastit të vet, Public Square, ku po bashkëbisedonte me një prej teoricienëve bashkëkohorë të demokracisë, Daniel Ziblatt.

Në pamje të parë asgjë nuk do të mund ti lidhte bashkë këto dy ngjarje, që gjografikisht i ndan në mes oqeani Atlantik, që praktikisht u flasin audiencave të ndryshme: njëri që u drejtohet militantëve të tij myzeqarë dhe tjetri, profesor në Harvard, që shqetësohet për metodat që përdorin liderët autoritaristë për të vlarë ato sisteme që i kanë sjellë në pushtet përmes votës.

Por, po ti i ndiqje nga ekrani, njëri pas tjetrit, nuk mund të mos vije re një fije të nëndheshme që i bënte bashkë. Edi Rama shfaqej duke i etiketuar kundërshtarët dhe kritikët e vet si qenër që lehin në koridoret e BE kundër qeverisë së tij. Duke e barabatur veten me Shqipërinë ai i etiketonte ata si armiq të saj dhe i paralajmëronte se nuk do të mundnin kurrë ti'a merrnin pushtetin duke sharë në Bruksel dhe duke dhënë intervista në TV e huaja.

Nga ana tjetër në median alternative, profesori dhe autori i librave Ziblatt, skiconte identikitin e një udhëheqësi, që ka potencialin për të qenë varmi-hës i demokracisë. Sipas tij, përpjekja për të mos legjitimuar opozitarët dhe kritikët, për ti përjetuar ata si armiq, për të përdorur ndaj tyre çdo mjet që bën të pamundur rotacionin e pushtetit janë simptoma të dukshme të kësaj sëmundjeje të rëndë. E këtu lidhja mes dy ngjarjeve fillon e bëhet e prekshme. Por, për cilindo që yshtet nga kureshtja për tu thelluar më shumë, Daniel Ziblatt, së bashku me kolegun e tij, Steven Levitsky ka shkruar para disa vitesh, një libër të mrekullueshëm, të botuar tashmë edhe në shqip nga shtëpia botuese Pema, të titulluar “Si vdesin Demokracitë”.

Aty, në mes të tjerave tregohet se diktatorët e rinj, nuk i ngajnë atyre të

shekullit të shkuar, të cilët përdorin vrasjen apo burgimin për të sunduar. Ata tregojnë se metodat e instalimit në pushtet janë sofistikuar. Pa përmendur enkas Shqipërinë, në këtë libër të shkruar gjatë presidencës së parë të Trumpit, ata na japin të gjitha levat dhe instrumentat për të kuptuar se ç'ndodh sot tek ne. Ata marrin shembujt e Fuxhimorit në Peru, të Orbanit në Hungari, të Putinit e Erdoganit e kështu me radhë.

Një nga dukuritë më të prekshme sipas tyre është blerja me para ose joshja me poste e kundërshtarëve politikë, siç ndodhi në Peru, kur duhet të shtyhej përtej afateve të ligjshme kohëzgjatja në pushtet e presidentit. Më pas vjen rekrutimi i mediave të mëdha, shndërrimi i tyre në bori të regjimit përmes dhurimit të aksesit në parane publike. Ata të rrallë që nuk e pranojnë këtë rrugë kanë aftin e keq,

që Putini i dhuroi Boris Berezovskit apo Erdoganit konglomeratit mediatik Dogan Yain, që kishte në kontroll edhe gazetën Hurriyat. Një hap tjetër është tubimi i oligarkëve rreth vetes duke përdorur, sipas nevojës, herë joshjen dhe herë friksimin. Kështu në vitin 2003 diktatori i Kremlinit urdhëroi burgosjen e Kohdorovskit, padronit të Yukos, pasuria e te cilit shkante deri në 15 miliardë USD. “Mesazhi për oligarkët e tjerë ishte i qartë: bëni para por qëndroni larg politikës”, shkruajnë autorët.

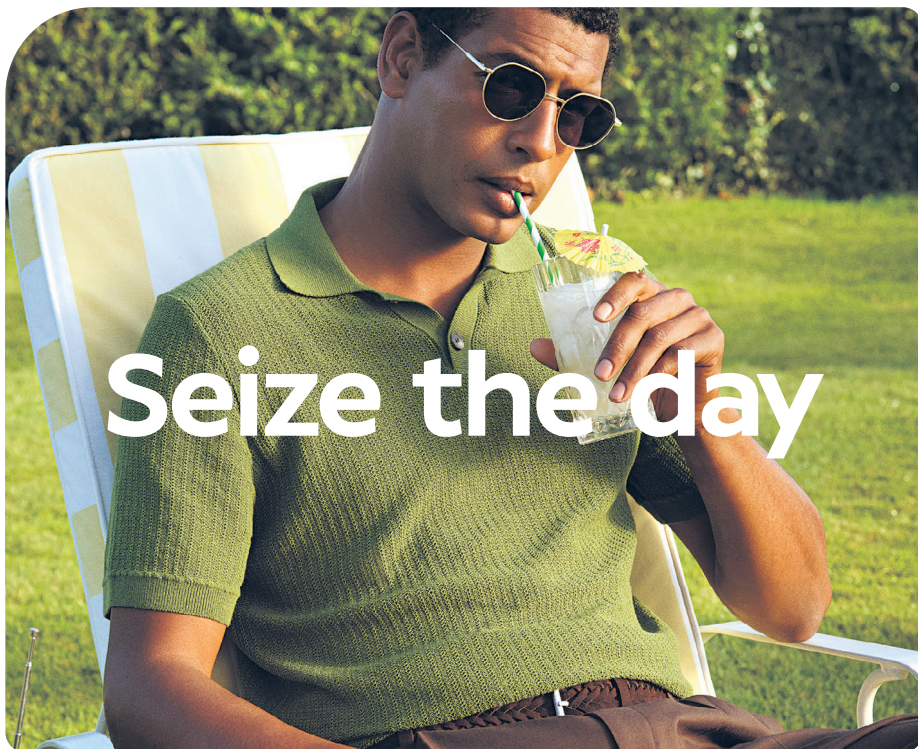
Ata vizatojnë edhe tipare të tjera të vrasësve të demokracisë, që fillojnë me korruptimin e personazheve VIP të shoubizit apo ndërkombëtarëve, që vazhdojnë me asgjesimin e arbitrave, pra drejtësisë së pavarur duke fshirë me fshesë sistemin e vjetër ekzistues para ardhjes se tyre në pushtet e duke shkruar edhe me tej me ndryshimin e njëanshëm të rregullave të lojës, duke i qepur ato si kostume me porosi për trupin e autokratit.

Pasi rendisin të gjitha këto fenomene Levitsky dhe Ziblatt arrijnë në konkluzionin: “Duke dobësuar arbitrat, blerë a cflitur kundërshtarët dhe rishikuar rregullat e lojës udhëheqësit e zgjedhur janë në gjendje të krijojnë përparësi vendimtare dhe të përherëshme ndaj rivalëve të tyre. Por duke qenë se këto masa janë të ngadalshme

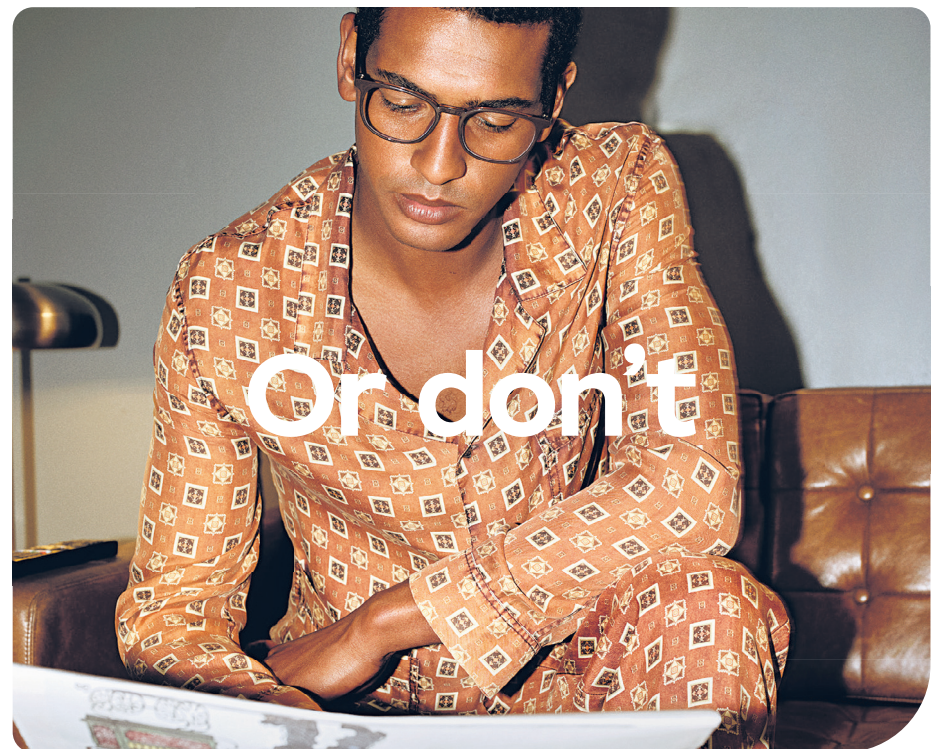
dhe ruajnë vallon e ligjshmërisë, devijimi drejt autoritarizmit jo gjithmonë shoqërohet me rënien e këmbanave të alarmit. Qytetarët në përgjithësi e kanë të vështirë të kuptojnë se demokracia po çmontohet ndonëse kjo ndodh përpara syve të tyre” (faqe 110 e botimit shqip).

Majfton të lexosh këtë konkluzion edhe po su thellove në tërë faqet e “Si vdesin demokracitë” për të kuptuar se sa shterpë është debati i herë pas hershëm që ndizet në këtë provincën tonë. Mjafton ti drejtosh te këta autorë ata që vijojnë të mbrojnë tezën se ne jetojmë ne demokraci, pasi këtu Edi Ramën ka të drejtë ta shajë çdo kush, se këtu nuk ka diktator që burgos rivalët, se këtu pushteti katërmandatësh zgjat vetëm si pasojë e opoziatëve të pa aftë e të korruptuar.

Në fakt, fabula është krejt e ndryshme: në Shqipëri ne vijojmë të ruajmë vetëm për fasadë kufomën e demokracisë, ndërkohë që janë çjetëzuar të gjitha organet vitale të saj. Pikërisht një nga simptomat e pamë edhe sot në mbledhjen e asamblesë në Lushnje me trajtimin e opozitarëve që qen që lehin për të nxirë Shqipërinë. Po të dëgjosh intervistën e Daniel Ziblatt në Public Square, ky është një ndërmjet shumë tipareve të një autokratit.

Seize the day

Or don't

2 for 1 from £70 Incl. sunglasses

With single-vision lenses to the same prescription

Book an eye test at [specsavers.co.uk](https://www.specsavers.co.uk)

Specsavers

Frames subject to availability. Cannot be used with other offers. Second pair must be from the same price range or below. Both pairs include standard 1.5 single-vision lenses (or 1.6 for £170 Rimless ranges) or 1.5 safety lenses for safety eyewear range. Both pairs must be purchased in one transaction. Varifocal/bifocal: same lenses in both pairs and pay for lenses in first pair only, except for SuperDigital, SuperDrive varifocals, and SuperReaders 1-2-3 occupational lenses, SuperBoost and SuperSingle-vision lenses, where you pay full lens price for the first pair and £40 for the second pair. 2for1 on safety eyewear is excluded for customers with a corporate eyecare voucher provided by their employer. Additional charge for extra lens-options.

ENDE NUK KENI NJË WEBSITE?

ENDE NUK JENI REGJISTRUAR NË GOOGLE?

Dotech
website

ADRESA E ZYRAVE
30 Avenons Road
London E13 8HT

Tel: 020 7018 7929
Mob:073 4066 5946
Mob:078 5997 7545

**HARINGEY
HOSPITAL**

Shërbime Shëndetësore Private në Londër për Komunitetin Shqiptar

E njëjta klinikë e besuar — tani **Haringey Hospital**
(i njohur më parë si Medipark Clinic)

URGJENCA

MJEKU I FAMILJES (GP)

MJEKË KONSULTANTË

IMAZHERI & LABORATOR

ANALIZA GJAKU

KLINIKË DENTARE

FARMACI

Shërbim në gjuhën shqipe

- Mjekë specialistë
- Teknologji moderne
- Kujdes profesional

Komuniteti shqiptar në Londër na beson.

573–575 Green Lanes
Harringay Ladder, London N8 ORL

0208 341 3185

+44 7947 785174

www.haringeyhospital.com

FATOS LUBONJA

Këtej nga Shqipëria, veçanërisht ne që jemi opozitarë ndaj regjimit autokratik e të kriminalizuar të Edi Ramës, i përmendim shpesh do tregues pozitivë në Kosovë që na japin shpresë se mund të ketë edhe një mundësi tjetër zhvillimi për shqiptarët. Së fundi kemi diskutuar edhe vlerësimet që mori Kosova nga dy organizata ndërkombëtare sipas të cilave niveli i demokracisë dhe i lumturisë dolën shumë më lart se Shqipëria.

Personalisht kam bindjen se këto vlerësime mbështeten në një realitet shumë më pozitiv se ai i Shqipërisë veçse kam shtuar një “por” me argumentin se nuk e dimë, nuk jemi të sigurt nëse ky realitet ka një bazë të qëndrueshme kulturore apo jemi në një fazë, si ajo e viteve 2000 në Shqipëri, kur pati një farë ekuilibri forcash midis palëve konfliktuese derisa u vendos sundimi i njëjës palë mbi tjetrën në nivele poshtërimi dhe tentative për eliminim.

Dhe kjo pasi nuk ka ndryshuar baza mbi të cilën zhvillohet jeta social-politike e vendit: kultura e dominimit.

Kush ka lexuar titullin dhe paragrafin e mësipërm do të mendojë se, duke u nisur nga paraliza institucionale që shkaktuan partitë kosovare gjatë vitit të kaluar e që këtë vit po çon përsëri në zgjedhje të parakohshme, po dua të shkruaj për zhvillimet politike në Kosovë për të vënë në dukje se ka shenja të një konfliktualiteti serioz në shoqërinë kosovare që mund të çojë ose në humbje durimi (mos durim thuhet në Kosovë) ose në triumfin, si në Shqipëri, të kulturës së dominimit, që nënkupton triumfin e përçarjes, gënjeshtërsisë, manipulimit, kontrollimit.

Në fakt kjo është tema e shkrimit por kësaj here u nxita ta trajtoj duke u nisur nga lajmi që u përhap këtej dhe andej kufirit sipas të cilin “përçarja” dhe “mos durimi” nuk po i atribuohen partive politike, por studiuesit dhe intelektualit Shkëlzen Gashi.

Sipas këtij lajmi Prokuroria Speciale e Kosovës paska urdhëruar bastisjen e shtëpisë së tij, duke i sekuestruar me këtë rast kompjuterin dhe celularin, pasi e ka marrë të pandehur për krimin e “dëmtimit dhe ndryshimit të së vërtetës së luftës çlirimtare të Kosovës” që e ka çuar shoqërinë kosovare në “përçarje” dhe “humbje durimi”.

Ky akt i prokurorisë u shoqërua edhe me një demonstratë kundër tij në të cilin ai u etiketua tradhtar dhe u kërkua të nxirret jashtë Kosovës. Kjo stuhi linguese ka lindur nga një ekspozitë që Shkëlzeni ka hapur mbi krimet serbe në Kosovë ku, sipas ankimeve të disa familjarëve, numri i viktimave të krimeve serbe rezultoi i zvogëluar nga Gashi veçanërisht në trajtimin e masakrës në

KUSH PO E PËRÇAN DHE PO IA HUMBET DURIMIN KOSOVËS

burgun e Dubravkës.

(Ve në dukje se paradoksalisht kjo ekspozitë është sponsorizuar nga komisioni i Parlamentit me aprovimin e të gjitha partive me përjashtim të Listës Serbe.)

Mesa kujtova dhe rikujtova duke hulumtuar mbi çfarë ka ndodhur në këtë burg, çështja e përcaktimit të viktimave është tejet e debatuar sepse aty veç të tjerash ka bombarduar edhe NATO e kështu serbët japin të tjera shifra, Human Rights Watch bazuar mbi rrëfime dëshmitarësh shqiptarë jep të tjera, një OJQ si ajo e Natasha Kandiç ka dhënë të tjera.

Gashi, mesa kuptova, i është referuar një liste të mëhershme të organizatës së Kandiçit ku numri i viktimave del më i vogël pasi ndër shqiptarët e vrarë (106 persona) 58 janë konsideruar civilë dhe 48 figurojnë si “oruze formacione”, pjesëtarë të formacioneve të armatosura që më vonë janë karakterizuar si “vojnik” (ushtarë).

Shkëndija e sulmit është ndezur nga ndjeshmëria e familjarëve të atyre që nuk i kanë gjetur të afërmit e tyre në listën e viktimave – që gjithsesi figurojnë në listat e luftëtarëve të vrarë, çka nga një anë u bën edhe më shumë nder. Por përsëri mendoj se kjo ndjeshmëri e familjarëve mund të jetë e drejtë, pasi në burg ata nuk kanë qenë të armatosur.

Megjithatë, thënë kjo, stuhia e ngritur – sikur Gashi të jetë një negacionist apo një tradhtar në shërbim të Serbisë dhe veçanërisht akti i Prokurorisë – janë një reagim tejet i shproporcionuar, që mban erë manipulim në emër interesash politike dhe që do të thoja se i shkakton një dëm të madh shoqërisë kosovare pikërisht përse i përket të vërtetës së Luftës dhe përçarjes e mos durimit në emër të saj. Dhe ç’është më e keqja ky linçim flet shumë edhe për llojin e shtetit që rrezikon të ndërtohet në Kosovë.

Për të argumentuar këtë le të ndaloj pak në togfjalëshja të tilla si: “Të ndryshosh të vërtetën”, “Të shkaktosh përçarje”, “Të shkaktosh mos durim”, që më duken tejet problematike kur i shoh të artikulluar në gjuhën penale.

Pikëpyetja e parë që ngrihet është: a paska përcaktuar shteti kosovar një të vërtetë zyrtare mbi luftën e Kosovës? Nga aq sa di unë jo dhe më duket tejet e rëndë të bëhet një gjë e tillë në një vend demokratik, madje deri në atë pikë sa memoria apo historia të bëhen norma juridike.

Aq më tepër duke pasur parasysh se Lufta ka qenë dhe vazhdon të jetë një objekt kundërshtish jo vetëm për faktin se në shtetin e Kosovës ka edhe serbë dhe etni të tjera që, siç e dimë, nuk kanë të njëjtin përjetim dhe interpretim mbi Luftën, por edhe për atë se

brenda vetë shqiptarëve nuk ka përjetime dhe interpretime të njëjta.

Mjaft të kesh parasysh gjyqin e Hagës që po zhvillohet ku, mesa e kam ndjekur, del qartë se tjetër interpretim për disa vrasje kanë ish luftëtarë apo komandantë të UÇK-së dhe familjarë të tyre e tjetër ata të Lidhjes Demokratike.

Ne në Shqipëri e dimë shumë mirë se çdo të thotë të ndërtohet një rrëfim të vetëm (dhe heroik) të Luftës. E kanë bërë këtë komunistët shqiptarë pas mbarimit të luftës Nacional-Çlirimtare duke e kthyer atë në një nga mitet themeltare të pushtetit të tyre. Pasoja, siç dihet, kanë qenë dramatike jo vetëm pasi ky mit u shfrytëzua për të eliminuar kundërshtarët politikë dhe vendosur diktaturën, por edhe pse kultura që e ka pjellë atë vazhdon të dominojë edhe sot si mënyrë e ndërtimit të raportit të pushtetarit me tjetrin.

Kjo pasi nën sipërfaqen e të vërtetës që iu imponua të gjithëve vazhdoi të gjallojë trauma e papërpunuar – d.m.th. e pa integruar në mënyrë kritike në ndërgjegjen kolektive – e luftës civile të viteve 1943-1944.

Nëse në Shqipëri sot ekziston një konfliktualitet dhe polarizim shkatërrues, një prije për dominim të më të fortit nëpërmjet manipulimit, imponimit të gënjeshtërsisë deri përdorimit të drejtë-

sisë rrënjët e kësaj të keqeje nuk mund të kuptohen pa analizuar edhe pasojat e mos përpunimit të asaj traume që ka mbetur e papërpunuar edhe sot.

Duke u kthyer tek Kosova sot do të thoja se nëse shoqëria kosovare aspiron demokracinë dhe shtetin e së drejtës duhet të ketë parasysh se historia na mëson se tragjedia, në formën e luftës apo diktaturës, fillon kur palët e identifikojnë veten me të vërtetën dhe kërkojnë t’ia imponojnë atë të gjithëve me çdo mjet; se për ta evituar këtë duhet që të vërtetën ta kërkojmë (jo ta imponojmë) nëpërmjet ballafaqimit të përjetimeve dhe interpretimeve të të gjitha palëve për çka më e rëndësishme se e vërteta është liria e të gjitha këtyre palëve dhe barazia përpara ligjit.

Nga sa e njoh veprën dhe kontributin e Shkëlzen Gashit, veçanërisht veprën e tij mbi 83 masakrat e ndodhura në Kosovë për të cilën Noel Malcolm thotë se është shkruar “me një qetësi objektive dhe përkushtim të imtësishtëm ndaj provave” – duke i njohur edhe meritën se ndonëse shumica dërrmuese e viktimave janë shqiptarë Gashi “nuk i anashkalon kombësitë e tjera” – mendoj se, për të arritur çfarë thashë më sipër, shoqëria kosovare ka shumë nevojë t’i ruajë, respektojë dhe dëgjojë studiues intelektualë si ai dhe jo t’i linçojë duke i akuzuar si tradhtarë dhe

KIM MEHMETI

PËR ELITAT MAQEDONASE, KONFLIKTI I VITIT 2001 ENDE NUK KA PËRFUNDUAR

Shqiptarët e Maqedonisë shtiren sikur nuk e dinë se elitat maqedonase nuk duan që shteti i tyre të flasë edhe shqip.

Dhe, për këtë arsye, për ato elita, konflikti i vitit 2001 do të përfundojë vetëm atëherë kur të zhbëhet Marrëveshja e Ohrit dhe kur shqiptarët e këtushëm do të jenë, por nuk do të duken.

Shqiptarët e Maqedonisë bëjnë sikur nuk e dinë, por ata e kanë të qartë se kryeqendra e vërtetë e shtetit ku jetojnë nuk është Shkupi, por Beogradi, dhe se elitat maqedonase më parë do ta zhbënin shtetin sesa ta ndanin atë me shqiptarët.

Dhe, për këtë arsye, këto elita e

vazhdojnë pjesën e dytë të konfliktit të vitit 2001 dhe duan që shtetin ta kthejnë aty ku ishte në vitet e nëntëdhjetë.

Shqiptarët e Maqedonisë shtiren se nuk e dinë, por ata prej kohësh e kanë kuptuar se e keqja e tyre nuk janë vetëm elitat maqedonase që ëndërrojnë serbisht, por edhe vasalët shqiptarë – si këta të sotmit të

të rrezikshëm për shqiptarinë.

Shqiptarët e Maqedonisë – dhe jo vetëm ata – shtiren se nuk e dinë as përgjigjen e pyetjes se si është e

të mbushë as një autobus dykatësh të tallet me gjuhën e dhjetë milionë shqiptarëve?!

Shqiptarët e Maqedonisë së Veriut – pa të cilët asaj do t'i ngatërroheshin anët e botës – shtiren se shumëçka nuk shohin dhe nuk dinë, sepse e kanë kuptuar se, përdërisa pas BDI-së qëndron Piktori e pas VLEN-it, që i ktheu në kohët e Rankoviqit, Kurti, pas tyre nuk qëndron as Shqipëria, as Kosova, por vetëm qarqet policore dhe politike maqedonase.

VLEN-it – të cilët janë “shkijet” më mundur që një popull që nuk mund

AKOMA NUK KENI BUSINESS CARDS?

NA KONTAKTONI:

020 7018 7929

073 4066 5946

078 5997 7545

PËR ÇDO KONSULTIM MUND TE VINI NË ÇDO KOHË NË ZYRAT TONA
ADRESA E ZYRAVE: 30 AVENONS ROAD,
LONDON, E13 8HT

BUSINESS CARDS ME QR CODE

ZGJIDHNI PROFESIONISTËT PËR SUKSESIN E KOMPANISË TUAJ

Shpresa Programme

Inspiring hope & change

VOLUNTEERS NEEDED!

WE NEED YOUR HELP!

Are you passionate about making a difference in people's lives? Do you want to help individuals facing challenges such as housing issues, welfare benefits, debt, immigration, and more?

We are looking for dedicated volunteers to join our Advice & Advocacy Team. This is a fantastic opportunity to gain hands-on experience, receive specialist training, and help increase our capacity to support vulnerable clients.

Contact us!

020 7511 1586
SHPRESAPROGRAMME@YAHOO.CO.UK
SHPRESAPROGRAMME.ORG

LISEN BASHKURTI

Në botë ka shumë gjuhë dhe popuj. Ka gjuhë angleze, por ka shumë popuj të ndryshëm anglofonë. Ka gjuhë franceze, por ka shumë popuj frankofonë. Ka gjuhë sllave, por ka shumë popuj sllavofonë. Ka gjuhë latine, por ka shumë popuj latinofonë. Ka gjuhë arabe, por ka shumë popuj arabofonë. E kështu, mund të renditim edhe shumë gjuhë dhe respektivisht popujt që i përdorin këto gjuhë. Pra, ka më pak gjuhë e më shumë popuj rreth tyre. Ky disproporcionalitet është kushtëzuar nga rrethanat historike, identitare, politike e kulturore të zhvillimit të civilizimeve dhe popujve brenda tyre. Në kontekstin evropian ka më pak gjuhë e më shumë popuj.

Ky disproporcionalitet ka bërë që karakteristikat dalluese të popujve, gjuhët nuk janë substanciale për identitetet e tyre. Kanë qenë elemente të tjerë historiko-kulturor e shpirtëror që kanë bërë diferencat substanciale identitare ndërmjet popujve. Në kontekstin Ballkanik ekziston, gjithashtu një disproporcionalitet midis numrit të gjuhëve, që është më i kufizuar dhe numrit të popujve, që është më i madh. Kështu për shembull, në Ballkan kemi një gjuhë sllave dhe gjashtë popuj të ndryshëm: serbët, kroatët,

sllovenët, malazezët, boshnjakët, maqedonët dhe bullgarët.

Te këto popuj ballkanikë njëgjuhësh, diferencat substanciale identitare midis tyre kushtëzohen nga dallimet historike, pozicionet gjeografike, orientimet fetare, karakteristikat politike, anësimet gjeopolitike, tiparet dominuese ekonomike e sociale. Kështu, gjithë këto popuj një gjuhësh sllavofolës në Ballkan janë ndarë në tri beshime, ortodokse, katolike dhe myslimane; kanë ndjekur histori të dallueshme, autoktone apo emigrative; kanë pasur anësime gjeopolitike të ndryshme e shpesh të kundërta Lin-

dore apo Perëndimore; kanë zhvilluar elemente ekonomike e sociale të veçantë, bujqësore, blegtorale, industrial e tregtar-turistik. Në botën e sotme ka edhe raste unike, kur gjuhë të veçanta lidhen ekskluzivisht me popuj të veçantë. Madje ka raste tejet unike, kur gjuhë tërësisht të dallueshme, barten e zhvillohen nga popuj të vegjël. Në Ballkan kemi dy gjuhë dhe dy popuj të vegjël, por shumë të vjetër autoktone: shqipja dhe shqiptarët, si dhe greqishtja dhe grekët.

Gjuha shqipe njihet ndërkombëtarisht si gjuhë unike, indoevropiane, me karakteristikat e saj morfologjike, leksikore, gramatikore dhe karakteristika që dëshmojnë lashtësinë, vijimësinë dhe pasurinë e saj. Gjuha shqipe i përket ekskluzivisht vetëm popullit shqiptar. Për këtë arsye në historinë, etnike dhe identitetin shqiptar, gjuha shqipe është thelbi dallues i kombit shqiptar. Zhvillimet historike, politike dhe gjeopolitike, karakteristikat kulturore e fetare, pozicioni gjeografik dhe tiparet ekonomike dhe sociale, të gjitha kanë pasur e kanë ndikimin e tyre identitare te shqiptarët. Por, mbi të gjitha këto, është gjuha shqipe, që

përbën substancën më të dallueshme identitare të popullit dhe kombit shqiptar. Është gjuha shqipe, që përbën dallimin midis shqiptarëve dhe popujve të tjerë në Ballkan, Evropë dhe botë.

Gjuha shqipe është zemra e popullit shqiptar. Lufta e armiqve më jetëgjatë dhe më obskurante kundër popullit shqiptar, siç ishin historikisht otomanet, sllavët dhe grekët, shigjetat e helmaturat i patën drejtuar kundër gjuhës dhe shkollës shqipe. Nga ana tjetër, përpjekjet më të mëdha, kulturore të përgjakshme të shqiptarëve kanë qenë pikërisht për mbrojtjen e gjuhës dhe zhvillimit të shkollës shqipe. Duke pasur parasysh këtë parashtrës, lypet të kihet parasysh nga të gjithë popujt përreth shqiptarëve që shtrihen në mbarë Ballkanin Perëndimore, që qëndrimi i tyre ndaj shqiptarëve lidhet dhe kushtëzohet para së gjithave dhe në krye të të gjithave, me qëndrimin e tyre ndaj gjuhës dhe shkollës shqipe.

Gjuha dhe shkolla shqipe janë zemrëku substancial i identitetit shqiptar. Pa gjuhën dhe shkollën shqipe nuk ekziston identiteti shqiptar. Në mënyrë të veçantë shtetet multietnike, siç është Maqedonia e Veriut, Mali i

Zi, Serbia dhe Kosova, respekti ndaj gjuhëve dhe shkollave respektive është themelor për paqe sociale, politike dhe ndëretnike. Në rastin e Maqedonisë së Veriut, respekti ndaj gjuhës dhe shkollës shqipe vijon qysh në shpalljen e këtij shteti të pavarur të jetë problem i manovrave politike, manipulimeve kushtetuese e sofizmave ligjore. Ky qëndrim, në substancë albanofob, i elitave politike e kulturore e arsimore maqedone, ushqen vetëm e vetëm, mosbesim, urrejtje, frike dhe armiqësi ndëretnike.

Mosbesimi, urrejtja, frika dhe armiqësia ndëretnike gërryen bazat e zhvillimit të qëndrueshëm demokratik, multietik dhe integrimin Evropian të Maqedonisë së Veriut. Albanofobia e elitave politike dhe arsimore në Maqedoninë e Veriut vret vetë të ardhmen e këtij shteti. Gjuha shqipe shtrihet kudo ku ka shqiptar. Në Ballkan, në Evropë. Në mbarë botën. Ajo është zemra e rreth njëzet milion shqiptarëve në mbarë njerëzimin. E ardhur nga thellësia mijëra vjeçare, gjuha shqipe do vijojë edhe në mijëra vite që do vijnë. Askush nuk ka mundur, as në të kaluarën, as në të sotmen dhe as në të ardhmen ta shuajë shqipen, zemrën identitare etnokulturore të shqiptarëve.

BETONI ËSHTË BËRË FORCA LËVIZËSE E EKONOMISË

SONILA MEÇO

Prej dy ditësh kam ndjekur trajnimin e një mendjeje brilante mbi tregjet financiare. Përpos një aftësie mprehur nga studime e përvojë e gjatë, një lloj patriotizmi i shëndetshëm dhe dashurie për shqiptarinë e bënte të ngjante një lider shpirtëror më shumë se guru investimesh.

Analfabetizmi ynë financiar për shkak jo vetëm të mungesës së kulturës mbi investimet, por edhe të kushtëzimit në kufij mbijetese në një ekonomi të deformuar qëllimisht jashtë çdo logjike tregu është fatkeqësi kombëtare. Sepse njohuritë e secilit, me këto pasuri vendi dhe mundësitë e pafundme të vënies në prodhim të një kapitali e energjie madhore si kjo e shqiptarëve në emigracion sot do duhej të na kishin shndërruar në vend të pasur me banorë milionerë.

Dhe pasi mbarova leksionin, optimiste dhe e çtoksikuar nga rutina e lajmeve të ditës, dola në Tiranë, në mbrëmje me dy miq të huaj. T'u tregoja qytetin. Aq më zgjati detoksi. Mjafton betoni kredhur në terr si përbindësh i fjetur për shkak të jetës së munguar brenda mureve e aty çartesh edhe një herë për ferrin që është bërë ky vend-parajsë.

Pse ferr? E vend-parajsë?

Mjafton të bësh një llogaritje të thjeshtë sipas të dhënave të censusit të fundit, apo edhe INSTAT-it. Me statistika zyrtare rreth 170,000 aparta-

mente të pabanuara. Me një vlerë mesatare konservatore për apartament në Shqipëri prej 70,000 – 100,000 euro, duke përfshirë periferinë dhe qytetet e vogla, jo vetëm Tiranën) llogaritja të çon në 170,000 × 70,000 € = 11.9 miliardë € deri në 170,000 × 100,000 € = 17 miliardë €. Pra, vetëm për apartamentet bosh, 12 deri në 17 miliardë euro rezultojnë kapitali i ngrirë. Nëse e zgjerojmë tek “mbi 300,000 banesa në total”, sipas të dhënave zyrtare, përfshirë stok jo optimal, gjysmë të përdorur, etj, etj, edhe nëse marrim një mesatare më të ulët, p.sh. 70,000 €, kapitali i fjetur në pasuri të paluajtshme në Shqipëri shkon tek 300,000 × 70,000 € = 21 miliardë euro.

Në çdo ekonomi normale, ky kapital do të sillte energji, qira, investime, lëvizje, prodhim, ndërsa në Shqipëri ka krijuar një iluzion mirëqenieje me para pa funksion, vendime pa kthim, kapital që nuk prodhon, shtëpi që nuk strehojnë, çmime që rriten pa asnjë logjikë tregu, duke krijuar paradoksin përçudnues që po zbraz vendin: mbi 40% banesa bosh dhe një brez i tërë nuk përballon dot një shtëpi. Duke e bërë gjithnjë e më të pamundur për ata që duan të jetojnë në këtë vend dhe duke ulur mundësitë për ata që duan të ndërtojnë diçka reale.

Po të gërmosh arsyet i gjen me shtresa. Një pjesë e madhe e kapitalit në Shqipëri nuk ka patur rrugë të pastër për t'u investuar, duke çelur

“shtigje” të reja, kur i pistë qamet ka dashur të “higjenizohet”. Në ekonomi normale biznesi kërkon transparencë, sistemi financiar kërkon gjurmë, tregjet kërkojnë rregulla. Ndërsa në krahurën tonë, betoni nuk pyet shumë dhe apartamenti bëhet vendi më i lehtë për të “shkarkuar” para të çdo lloji, sidomos korrupsioni e krimi. Në një ekonomi të zhvilluar, siç na e kujtooi edhe profi në leksionet e këtyre dy ditëve, ke shumë opsione investimi, nga bursat tek fondet e investimit, start-up-e, industri. Në Shqipëri, jo vetëm që nuk janë inkurajuar, por janë goditur e asgjësuar që pa nisur.

Rezultati? Betoni është bërë forca lëvizëse e ekonomisë, as nuk pyet nëse ka kërkesë reale. Ndërtohet sepse ka ende tokë që grabitet, ka leje në duart e një njeriu të vetëm kalbur në pushtet, ka korrupsion e abuzim të llahtarshëm me parane publike, ka kapital që mezi pret të pastrohet diku. Tani mendoni ato 21 miliardë euro të “murosura”, të qarkullonin në ekonomi. Do kishim industri që prodhojnë dhe eksportojnë. Në vend të apartamenteve bosh, kapitali mund të shkonte në industri, bujqësi. E do kishim kësisoj prodhim, eksport, valutë dhe punësim të qëndrueshëm. Nuk do na dërrmonte zhvlerësimi i euros produktin Made in Albania.

Do kishim turizëm me vlerë e jo vetëm beton bregdetar, apo apartamente për t'u shitur një herë. Do

kishim struktura turistike që operojnë gjithë vitin, agroturizëm real, shërbime cilësore, aventura që krijojnë përvojë (guida kulturore e në natyrë). Pa do kishim energji dhe pavarësi ekonomike me investime me eficiencë energjetike, magazinim energjie, duke ulur kostot për biznesin e rritur konkurrueshmërinë e gjithë ekonomisë. Mund të shfrytëzoni naftën e gazin tonë natyror.

Një pjesë e këtij kapitali prej 21 miliardë eurosh mund të krijonte hub-e teknologjike, start-up-e të financuara seriozisht, kompani shërbimesh digjitale për eksport. Këto nuk kërkojnë shumë tokë, por krijojnë shumë vlerë. Mendoni me 21 miliardë euro ç'infrastrukturë do kishim, jo vetëm rrugë e korridore, por logjistikë moderne (porte, aeroporte, zinxhirë furnizimi), zona industriale funksionale, lidhje që do ulnin kostot e transportit.

Kapitali financiar do të qarkullonte, në vend të gjumit letargjik të sotëm. Nuk do na pushtonte betoni, duke na ndryshuar deri klimën e qyteteve në kurriz të gjelbërimit e oksigjenit, duke na rrezikuar edhe shëndetin, por do të kishim fonde investimi, kredi për ndërmarrje të vogla e të mesme, instrumente financiare që rrisin sipërmarrjen, pensionistë të pasur nga investimet e punës, shkurt, para që kthehen në zhvillim e mirëqenie. Çfarë do të ndryshonte realisht? Më shumë vende pune reale, jo ciklike. Paga më të larta (sepse prodhon, jo vetëm shtet), më pak emigrim, më pak

të huaj të këputur, që zëvendësojnë shqiptarët që ikin, më shumë eksport se import, ekonomi që rritet nga prodhimi, jo nga ndërtimi. Prandaj kur i thuhet shqiptarit se “nuk je i zoti derisa nuk blen dot shtëpi e se fajin nuk ta ka Shqipëria, ndaj nisu Gjermanisë a botës”, të duket se kolonizimi i këtij vendi është akti final i një strategjie me beton.

Problemi o ti lum miku, që ia ngjesh shqiptarit kusurin e futjes në ekonomi të parasë së pistë, është se puna e ndershme, pa korrupsion e ndotje në krim në këtë vend nuk të lejon më të jetosh me dinjitet.

Merre një laps e letër dhe shihe se pagat mesatare në Shqipëri nuk përballojnë çmimet e tregut. 42% e popullsisë konsiderohet e varfër nga Banka Botërore. Kreditë janë shumë të shtrenjta dhe afatgjata gjer në breza. Çmimet janë rritur shumë më shpejt se të ardhurat. Andaj dikush me dy a tri punë sërish nuk e përballon dot blerjen e një shtëpie. Por dikush tjetër me një burim të padukshëm kapitali, përfshi korrupsion e mafia blen 3 e 333 apartamente po deshe, madje ka edhe luksin t'i lerë bosh. Me dy gjendje të kundërta brenda një dite, nga optimizmi i profit tek trishtimi i betonit në muzg, sërish e ndjej se Shqipëria mundet dhe bëhet, thjesht i duhet hequr nga duart atyre që jo vetëm milionin e parë, po as të fundit nuk duan ta deklarojnë si e bënë.

Dotech

websites

UPGRADE YOUR WEBSITE

100%
Trusted

I jepni biznesit tuaj një faqe moderne, të shpejtë dhe të lehtë për t'u përdorur, e cila i shndërron vizitorët në klientë. Ne e ridizenjojmë, optimizojmë dhe përmirësojmë faqen tuaj për të rritur performancën, dukshmërinë dhe ndikimin.

Our Services

- ✓ Custom web design
- ✓ E-commerce setup
- ✓ Mobile optimization
- ✓ Website maintenance
- ✓ SEO structure

Build a website that works beautifully fast and converts visitors into customers.

NA KONTAKTONI

Adresa e zyrave:

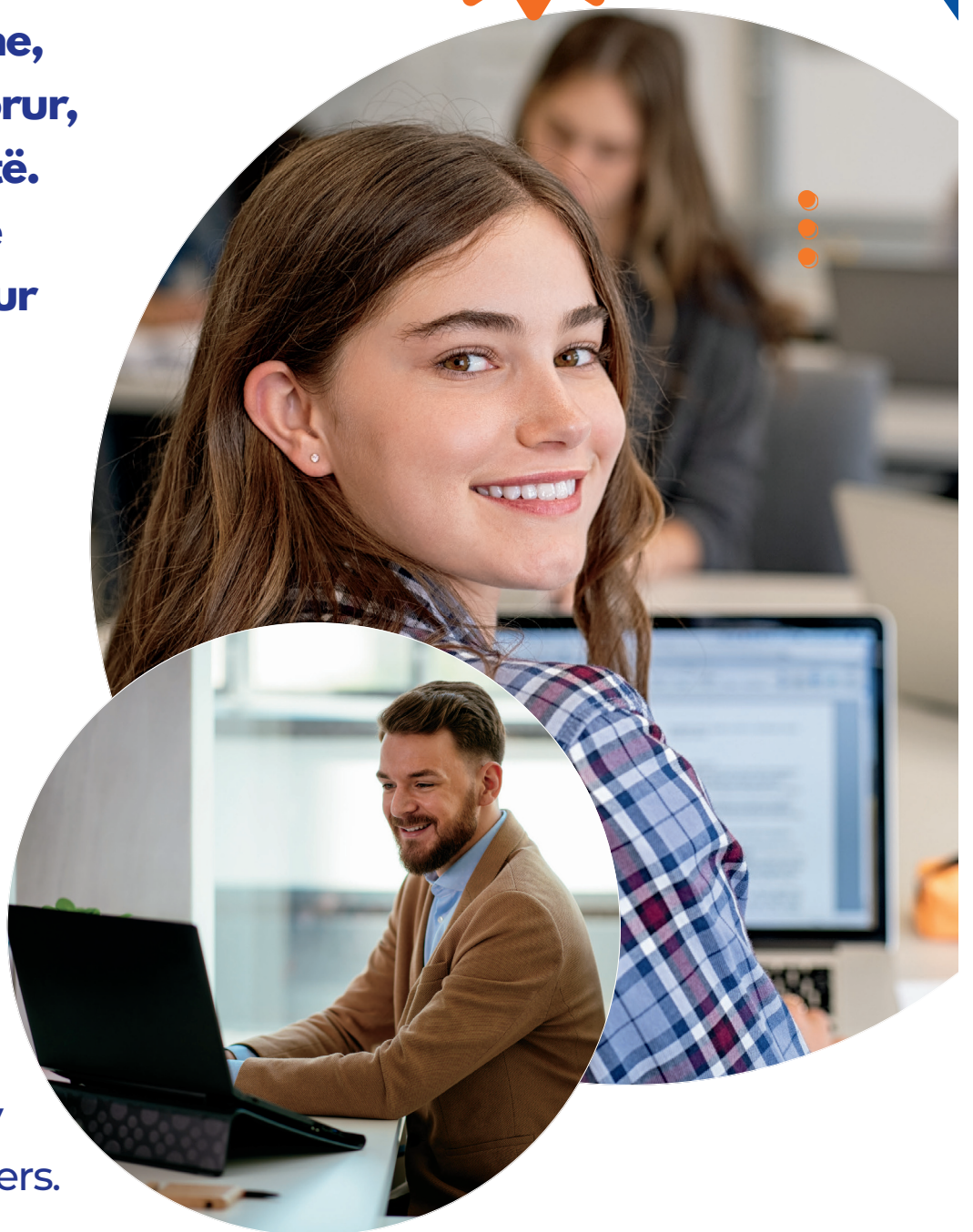
30 Avenons Road London E13 8HT

020 7018 7929

073 4066 5946

078 5997 7545

**ITALIAN
RESTAURANT
& PIZZA
PËR SHITJE**

- Klientelë e rregullt
 - Ne qendër të Littlehampton
 - 10 vite Lease
 - Bashkë me restorantin janë perfshirë 4 bedroom flat (kati 2)
- Tel:
07490908230**

DITMIR BUSHATI

PSE RAMA U RIBASHKUA ME VUÇIÇIN

Premtimet entuziaste për përmbylljen e negociatave brenda vitit 2027 dhe procesin e anëtarësimit në Bashkimin Europian brenda vitit 2030 u eklipsuan disi nga nisma e përbashkët e Kryeministrit të Shqipërisë dhe Presidentit të Serbisë, botuar në gazetën gjermane Frankfurter Allgemeine Zeitung, për heqjen dorë nga anëtarësimi dhe pranimi i njëfarë raporti “të nivelit të dytë” me BE-në.

Që prej agresionit rus në Ukrainë, politika e zgjerimit të BE-së ka pësuar një zhvendosje. Nga anëtarësimi i fundit në BE i Kroacisë në vitin 2013 e deri në shkurtin e vitit 2022, zgjerimi ishte një proces i ngecur dhe i kontestuar politikisht. Si pasojë e luftës, tani ai po konsiderohet një instrument i rëndësishëm për sigurinë europiane.

Vështruar në këtë kontekst, zgjerimi po përdoret gjithnjë e më shumë, jo vetëm për të përgatitur vendet për anëtarësime, nga pikëpamja e reformave të sundimit të së drejtës, zhvillimit të qëndrueshëm ekonomik e social, por edhe si një mundësi për të forcuar qëndrueshmërinë e tyre, duke i togëzuar gjeopolitikisht me BE-në, në një mjedis sigurie të ndikuar nga lufta në kontinent. Luftë, e cila ka hyrë në vitin e pestë të saj.

Në këtë sfond është intensifikuar edhe debati nëse procesi i zgjerimit kërkon modele të reja institucionale ose jo, me qëllim intensifikimin e tij. Ndër të tjera, është propozuar: (i) një proces ‘pranimi gradual’ apo me faza të ndryshme, ku secila fazë lidhet me plotësimin e reformave të caktuara; (ii) ‘integrimi në tregun e brendshëm’ të BE-së, si një etapë e ndërmjetme dhe parapërgatitore për të lehtësuar anëtarësimin në BE; (iii) ‘zgjerim i përmbyllur’, që i jep përparësi anëtarësimit para përmbylljes së kritereve, shoqëruar me garancitë përkatëse për përmbylljen e tyre duke qenë pjesë e BE-së.

Propozime të tilla synojnë të pajtojnë urgjencën gjeopolitike me kornizën e deritanishme të procesit të anëtarësimit në BE. Nga propozimet e lartpërmendura, ai i ‘zgjerimit të përmbyllur’ është hedhur poshtë nga vendet anëtare të BE-së, të cilat këmbëngulin në një proces që kombinon reformat në fushën e sundimit të së drejtës me linjizimin gjeopolitik.

Ndërkohë nisma e Kryeministrit të Shqipërisë dhe Presidentit të Serbisë krijon një perde tymi, pasi propozon modele që nuk kanë lidhje me njëritjetrin: pjesëmarrjen në tregun e brendshëm të BE-së dhe në zonën Schengen, duke hequr dorë nga anëtarësimi në BE.

Për një çështje si anëtarësimi në BE, i cili konsiderohet një objektivi kombëtar për t’u përmbyllur, pas anëtarësimit në NATO, nisma do të duhej t’i nënshtrohej paraprakisht një disku-

timi të njëmendtë politik e shoqëror. Qeveria duhet të demonstrojë aftësi për të kryer tri detyra: (i) kuptimin në kohë të problemeve që kanë lidhje me etapat e ndryshme të procesit të zgjerimit; (ii) përpunimin e thelluar të rrugëzgjidhjeve që propozon pa u shmangur nga përgjegjësia; dhe (iii) formulimin e një strategjie në mënyrë transparente për zbatimin e asaj çka është më e dobishme si rrugëzgjidhje.

Ne shqiptarët nuk kemi asnjë dilemë dhe mbetemi të patundshëm në aspiratën tonë për t’u bashkuar me popujt e tjerë në familjen europiane. Ndaj, meritojmë të informohemi për arsyet e kësaj nisme e të dëgjohemi se çfarë mendojmë se duhet bërë për të jetësuar rrugën europiane.

E prezantuar për audiencën gjermane, e cila mban barrën kryesore të shpenzimeve financiare në BE, nisma u përcoll me ftohtësi nga politika gjermane. E vetmja që komentoi nisimën ishte komisionerja e zgjerimit, e cila tha se ‘propozuesit nuk e kanë idenë se sa shumë punë e reforma nevojiten për të qenë pjesë e tregut të brendshëm dhe zonës Schengen’. Një deklaram shkuraues krahasuar me qëndrimet e mëparshme të saj se ‘objektivi i Shqipërisë për të përmbyllur procesin e bisedimeve për anëtarësim me BE brenda vitit 2027, është një objektivi ambicioz, por i arritshëm’. Nëse përmbyllja e negociatave është një objektivi i arritshëm, nuk ka arsye që pjesëmarrja në tregun e brendshëm të BE-së, që në çdo rrethanë është më pak sesa anëtarësimi, të mos jetë një objektivi i arritshëm për Shqipërinë.

Gjithashtu, çdo sugjerim dhe nismë nga ana e komisioneres për ngjizjen e një procesi politik dhe demokratik, krejtësisht të munguar, që në fakt duhet t’u paraprinte nismave të tilla në Shqipëri dhe Serbi, do të vlerësohej si ndjeshmëri e institucionit që ajo

përfaqëson, ndaj vlerave dhe parimeve të demokracisë, dialogut dhe mirëkuptimit politik. Në të njëjtën kohë, do të sinjalizonte edhe një rikthim në traditën më të mirë të Komisionit Europian, duke treguar kujdes të posaçëm për inkurajimin dhe respektimin e proceseve demokratike në jetën politike dhe shoqërore, më shumë sesa për mbushjen e kutizave të shumë e shumë planeve, matricave e strategjive që në një pjesë të rasteve nuk prodhojnë efekte të matshme në jetën e qytetarëve.

KEQKUPTIMET PËR TREGUN E BRENDSHËM

Pjesëmarrja në tregun e brendshëm për vendet jo anëtare të BE-së do të thotë pranimi i rregullave të BE-së për zbatimin e lirisë së lëvizjes së mallrave, shërbimeve, kapitaleve dhe njerëzve, por pa pasur mundësinë e përfitimit financiar dhe shfrytëzimit të instrumenteve që korrigjojnë pabarazitë që mund të krijohen, të cilat janë të disponueshme vetëm për vendet anëtare. Ndërsa, zona Schengen nuk është një paketë ekonomike, por një regjim strikt besimi që përfshin sigurinë, drejtësinë, politikën e vizave dhe kontrollin kufitar.

Është e rëndësishme të dihet se Zona Ekonomike Europiane u krijua në vitin 1992 për të mundësuar pjesëmarrjen në tregun e brendshëm të BE-së të vendeve si Norvegjia, Islanda, Lihtenshtajni, të cilat nuk synonin anëtarësimin, por një treg të përbashkët me BE-në, për shkak të interesit ekonomik dhe politik të ndërsjellë. Vendet e lartpërmendura pranuan rregullat e mbikëqyrjes së BE-së, për shkak të madhësisë së tregut dhe standardit të lartë, pasi Zona Ekonomike Europiane përbëhet nga ekonomi të zhvilluara me institu-

cione të konsoliduara, demokraci të përparuar, standarde sigurie dhe sundim të së drejtës. Në këtë mënyrë, si anëtarët e BE-së ashtu dhe jo anëtarët përfitojnë në një treg më të madh e më të rregulluar, ku ekonomitë kombëtare janë në gjendje të përballojnë forcat e konkurrencës dhe ku konsumatori ka më shumë mundësi zgjedhjeje.

Në praktikë kjo do të thotë se të gjitha bizneset dhe njerëzit trajtohen sikur të jenë pjesë e BE-së, dhe mund të vendosen e lëvizin lirish kudo bizneset e tyre, pa kurrfarë pengese, tarifore apo jo-tarifore. Gjithashtu, rregullat e prokurimit publik janë në mbështetje të tregut të brendshëm. Parimet e përgjithshme të tregut si mos-diskriminimi, transparencja, trajtimi i barabartë, njohja e ndërsjellë, proporcionaliteti aplikohen edhe për prokurimin publik.

A mund të jetë modeli i Norvegjisë, Islandës dhe Lihtenshtajnit i zbatueshëm në rastin e Shqipërisë dhe Serbisë? Ky mund të ishte një opsion që duhej eksploruar shumë kohë më parë në bashkërendim edhe me nismat e integritit rajonal. Ky i fundit është konsideruar gjithnjë si parakusht për anëtarësimin në BE. Por fatkeqësisht vijon të mbetet i pashfrytëzuar siç duhet ose i keqshfrytëzuar.

Në Samitin e Sofjes në vitin 2018, BE-ja dhe Ballkani Perëndimor u angazhuan për krijimin e Tregut të Përbashkët Rajonal të Ballkanit Perëndimor, si parapërgatitje për përfshirjen e rajonit tonë në tregun e brendshëm të BE-së. Në vend që të punonin për përsheptimin e këtij procesi i ndërlikuar që kërkon përmbylljen e standardeve europiane, Kryeministri i Shqipërisë dhe Presidenti i Serbisë krijuan një projekt paralel, të quajtur Ballkani i Hapur, qëllimi dhe rezultatet e të cilit mbeten

edhe sot të paqarta.

Mund të tingëllojë ironike, por sapo Shqipëria përparoi me grup-kapitujt për anëtarësim në BE, e braktisi Ballkanin e Hapur. Teksa presim Raportin për Piketat e Ndërmjetme dhe qëndrimin e përbashkët të BE-së për grup-kapitullin e parë që ka lidhje me sundimin e së drejtës dhe që është përcaktues për cilësinë dhe shpejtësinë me të cilën do të mbyllet kapitujt e anëtarësimit në BE, Shqipëria ribashkohet me Serbinë duke deklaruar heqjen dorë nga anëtarësimi dhe pranimin e njëfarë raporti “të nivelit të dytë” me BE-në.

Duke lënë mënjanë kontekstin e mësipërm kontradiktor, në shikim të parë, kërkesa për t’u bërë pjesë e tregut të brendshëm të BE-së mund të duket tërheqëse, pasi njerëzit me të drejtë orientohen për nga përfitimet ekonomike kudo në botë. Shqiptarët dhe serbët nuk bëjnë përjashtim në këtë drejtim. Mjafton të kujtojmë impaktin që pati tek qytetarët dhe bizneset rënia e ‘Murit të Schengen-it’ dhe sigurimi i lëvizjes pa viza.

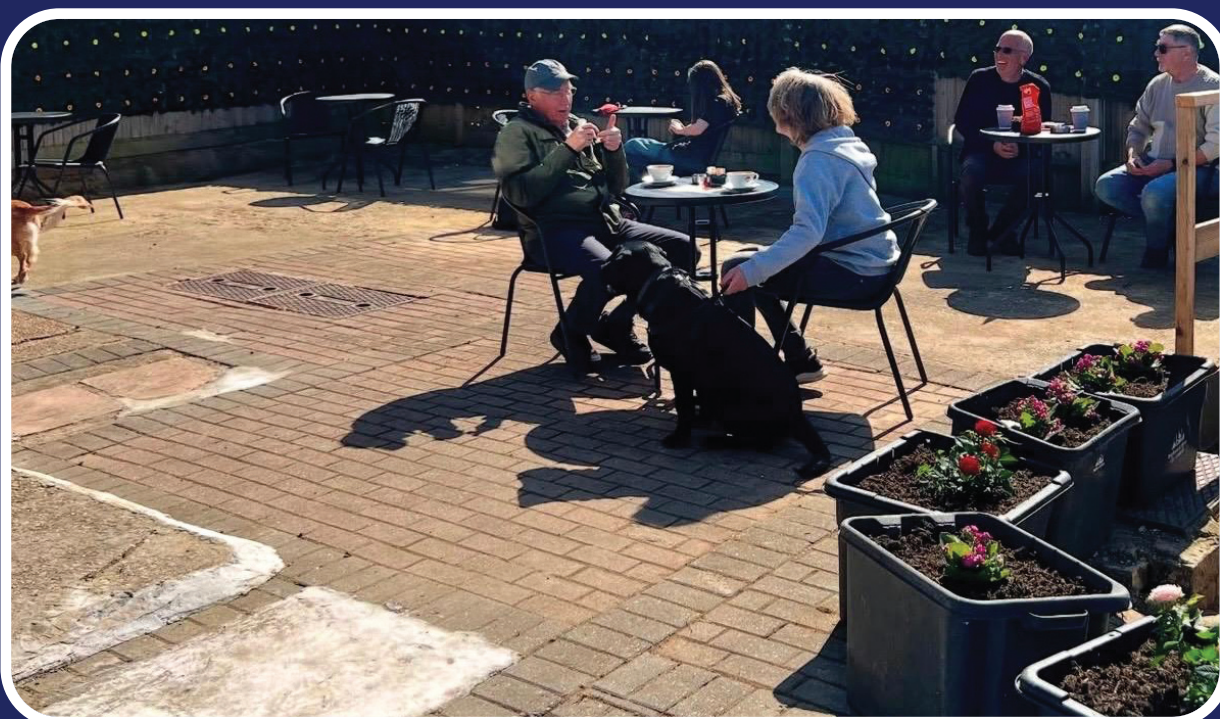
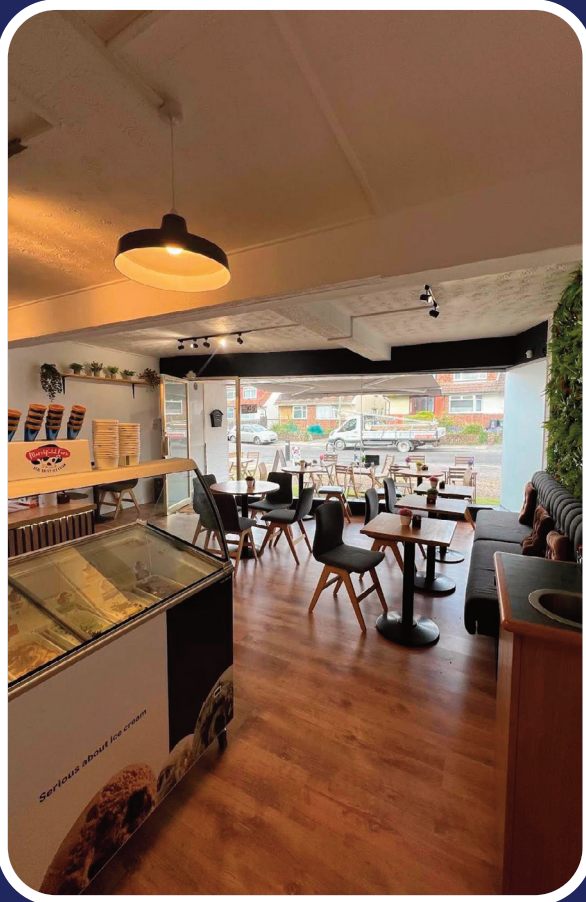
Mirëpo në BE nuk ka asgjë falas. Sidomos kur bëhet fjalë për tregun e brendshëm, i cili, është një nga format më të sofistikuar të integritit ekonomik që njohim deri më sot. Pjesëmarrja në të nuk është si shëtitjet në park, por si garat olimpikë, ku nevojiten stërvitje serioze dhe e përditshme. Tregu i brendshëm funksionon mbi një nivel besimi për zbatimin pa pengesa të lirisë së mallrave, shërbimeve, kapitaleve dhe njerëzve. Për ta bërë të mundur këtë, vendet anëtare të BE-së duhet të besojnë se ne kemi jo vetëm ligjet e shkruara, por edhe kapacitetin për të zbatuar rregullat dhe politikat e BE-së.

Tregu i brendshëm i BE-së nuk ka të bëjë veç me ekonominë, por mbi të gjitha me sundimin e së drejtës në ekonomi. Ndaj, integrimi në tregun e brendshëm të BE-së është i pamundur nëse nuk ndryshohet modeli i tanishëm i qeverisjes që bazohet tek personalizimi i pushtetit dhe kontrolli i plotë mbi të gjitha institucionet, metastazat e korrupsionit dhe krimin të organizuar në sektorët kritikë të ekonomisë.

Hetimet e SPAK-ut në lidhje me tenderat në infrastrukturë dhe teknologji, ndër të tjera, na dëshmojnë nevojën për të siguruar një garë të barabartë për të gjithë bizneset vendase apo europiane, duke zbatuar rregullat e prokurimit publik dhe konkurrencës. Po kështu, nevojiten politika dhe veprime që krijojnë besimin e vendeve anëtare për sa i takon zhbllokimit të fondeve të BE-së në fushën e bujqësisë dhe teknologjisë, si pasojë e shkeljeve të pretenduara dhe hetimeve të ndërmarra nga institucionet europiane dhe shqiptare. Me fjalë të tjera, çdo para që del nga buxheti i shtetit apo euro që vjen nga bux-

Coffee & Sandwich for SALE

- * Klientele e rregullt.
- * Garden dhe Lojra për fëmijë
- * Shumë pranë nga qendra e qytetit Brighton.
- * Zonë shumë e populluar me dy shkolla pranë
- * E vetmja kafe në zonë e frekuentuar për shumëllojshmëri ushqimi ,cakes & ice cream.
- * Per informacion të detajuar kontaktoni në
Tel: 07490908230

heti i BE-së dhe që prokurohet duhet t'i nënshtrohet të njëjtës logjikë.

Shkurt, pa sundim të së drejtës, demokraci dhe mirëqeverisje as që mund të imagjinohet pjesëmarrja në tregun e brendshëm të BE-së, rritja e fuqisë prodhuese, eksportuese dhe as gëzimi i përfitimeve që vijnë prej kësaj pjesëmarrjeje.

Nismëtarët bëjnë të qartë se nuk po kërkojnë integrim institucional në BE. Pra, nuk e konsiderojnë pjesëmarrjen në tregun e brendshëm si një etapë të ndërmjetme drejt anëtarësimit në BE. Austria, Suedia dhe Finlanda fillimisht u bënë pjesë e tregut të brendshëm të BE-së dhe më pas u pranuan në BE.

Gjithashtu, Islanda, e cila është pjesë e tregut të brendshëm, ka paralizuar mbajtjen e një referendumi, për t'u konsultuar me qytetarët në lidhje me një anëtarësim të mundshëm në BE. Në rast se qytetarët do të përgjigjen pozitivisht, atëherë Islanda do të jetë vendi i 28-të i BE-së.

Pjesëmarrja në institucionet e BE-së është një element përbërës i procesit të anëtarësimit dhe pa të anëtarësimi nuk ekziston. Sado që qëllimi i nismës mund të jetë për të hapur vetëm derën e tregut të brendshëm të BE-së, duke njohur vështirësitë e hapjes së derës së madhe të BE-së, ambicia jonë nuk mund të përfundojë këtu. Aq më tepër që BE-ja është treguar bujare me Shqipërinë, duke na dhënë mundësinë për të hapur me një shpejtësi të paprecedentë të gjithë grup-kapitujt, dhe duke pritur prej nesh përmbushjen e kriterëve që kanë të bëjnë me mbylljen e tyre për anëtarësimin në BE.

Nuk duhet të harrojmë se në mjedisin e tanishëm gjeopolitik BE-ja udhëhiqet jo vetëm nga logjika e tregtisë, por edhe nga logjika e sigurisë dhe madje e mbrojtjes së integritetit të tregut të vet. Prandaj, investimet gjithashtu shikohen nën prizmin e sigurisë. Është kjo arsyeja pse BE-ja ka miratuar rregullore mbi shqyrtimin e investimeve të huaja direkte. Këto elemente pasqyrohen edhe në procesin e bisedimeve për anëtarësim për të vlerësuar se kush po investon, ku po investohet dhe kush kontrollon sektorët kyç të tilla si: energjia, infrastruktura, telekomunikacioni, të dhënat dhe teknologjitë e përparuara.

ILUZIONI I SCHENGEN-it

Eksperiencia e vendeve me të shkuar të ngjashme me atë të Shqipërisë dhe Serbisë tregon se vendet fillimisht

janë bërë pjesë e BE-së, dhe më pas pjesë e zonës Schengen. E kundërta e asaj që propozohet në nismën e përbashkët të Kryeministrit të Shqipërisë dhe Presidentit të Serbisë, ku kërkohet pjesëmarrja në Schengen pa qenë pjesë e BE-së.

Vendeve që u anëtarësuan në BE në vitin 2004 dhe që vendosen të bëhen pjesë e Schengen-it iu deshën edhe katër vjet pas anëtarësimit në BE për t'u bërë pjesë e Schengen-it. Kroacisë, e cila u bë pjesë e BE-së në vitin 2013, iu deshën edhe dhjetë vjet të tjera për t'u bërë pjesë e Schengen-it. Ndërsa Bullgarisë dhe Rumanisë që u anëtarësuan në BE në vitin 2007 iu deshën plot tetëmbëdhjetë vjet për t'u bërë pjesë e Schengen-it. Pjesëtarët e Schengen-it që nuk janë anëtarë të BE-së janë Zvicra, Norvegjia, Islanda dhe Lihtenshtajni. Standardi i lartë i të cilëve, i pakrahasueshëm me atë të Shqipërisë dhe Serbisë, nuk ka nevojë për komente të mëtejshme.

Faktet e sipërpërmendura flasin vetë. Për t'u bërë pjesë e Schengen-it, kërkesat janë edhe më të rrepta sesa anëtarësimi në tregun e brendshëm apo anëtarësimi në BE, sepse kërkohet besim i plotë në institucionet e shtetit që po anëtarësohet, luftë pa kompromis ndaj korrupsionit dhe kimit të organizuar, bashkëpunim i plotë në fushën policore dhe gjyqësore, si dhe harmonizim i plotë me politikat e BE-së.

Para së gjithash, ky bashkëpunim nënkupton veprimin mbi urdhër-arrestet europiane në mënyrë që vendi që aderohet në Schengen të mos bëhet një "strehë e sigurt" për individët apo grupet e strukturuar kriminale që i shmangen drejtësisë. Bilanci i policisë dhe institucioneve ligjzbatuese shqiptare në ekzekutimin e urdhër-arresteve të grupeve të strukturuar kriminale është tejte deficitare.

Ndjeshmëria ndaj kërkesave të përsëritura të partnerëve ndërkombëtarë për eliminimin e grupeve të kimit të organizuar është e ulët. Strukturat e sigurisë në përgjithësi dhe policia në veçanti vuajnë mungesën e besimit të partnerëve ndërkombëtarë.

Asnjë strategji marketingu apo plan veprimi nuk e zëvendëson dot vullnetin e hekurt politik në këtë fushë. E vetmja monedhë që vlen në këtë rast është besimi se një vend kontrollon territorin e tij dhe rreziqet e sigurisë, dhe se institucionet ligjzbatuese funksionojnë njësoj për të gjithë.

Puna për t'u bërë pjesë e zonës Schengen është disafish më e vështirë dhe sfiduese sesa përmbushja e kriterëve që mundësuan heqjen e regjimit të vizave me zonën Schengen,

apo përmbushja e kriterëve për anëtarësim në BE. Prandaj, le të mos ushqejmë asnjë iluzion. Rruga jonë për në Schengen do të jetë edhe më e gjatë, edhe më e vështirë se ajo e pjesëmarrjes në tregun e brendshëm dhe anëtarësimit në BE.

RRUGA E QËNDRUESHME

Në të tilla kushte, pyetja që kërkon përgjigje nga vetë nismëtarët e propozimit është se pse po kërkojnë nga BE-ja diçka që është e pamundur ta marrin dhe cila është vlera e këtij propozimi. Pse kjo perde tymi tani?

Cilado qofshin arsyet pas nismës, e sigurt është se, për Shqipërinë e vetmja rrugë e qëndrueshme është anëtarësimi i plotë në BE. Ulja me dinjitet në një tryezë ku të drejtat dhe detyrimet vlejnjë njësoj për të gjithë, dhe jo një raport dytësor me BE-në. Ndërkohë, shpërblimi nga ana e BE-së për reformat në fushën e sundimit të së drejtës dhe linjizimit gjeopolitik, mbeten thelbësore për efektivitetin e zgjerimit dhe për rolin e tij në forcimin e sigurisë europiane.

Anëtarësimi në BE mund të arrihet përmes ndërtimit të një klime bashkëpunimi e mirëkuptimi politik që inkurajon sundimin e së drejtës, garanton zgjedhje të lira dhe të ndershme, lirinë e medias dhe zbatimin me rigorozitet të rregullave europiane në të gjitha fushat e qeverisjes. Ky qëllim mund të arrihet vetëm përmes reformave të qëndrueshme dhe rezultateve të matshme. Jo përmes iluzioneve apo shmangies nga përgjegjësitë politike.

Ditmir Bushati

Dotech

website

“ AKOMA NUK KENI NJË WEBSITE PËR BIZNESIN TUAJ? ”

Akoma nuk jeni regjistruar në Google?

Adresa e zyrave:

30 Avenons Road London E13 8HT

Tel: 020 7018 7929

Mob: 073 4066 5946

Mob: 078 5997 7545

The Albanian

Shitet një kafe-pizzeri me furrë tradicionale, e vendosur në një truck stop në zonë industriale në Grimsby

TEL:07352886007

Biznesi është relativisht i ri, por ka potencial shumë të mirë për zhvillim, sidomos për një familje që jeton në zonë ose dëshiron të zhvendoset në Grimsby për një fillim të ri.

Pizzeri me furrë tradicionale

Ambient i rregullt dhe gati për punë

Rreth 20 vende ulëse për klientët

Mund të përdoret në mëngjes si kafe për English Breakfast

Në mbrëmje funksionon shumë mirë edhe si takeaway për pizza

dhe ushqime të tjera

Vendndodhje brenda një truck stop

Avantazhet e vendndodhjes

Çdo natë në këtë truck stop parkojnë rreth 30 kamionë, që do të thotë se 20-30 shoferë kamioni kanë nevojë për ushqim çdo mbrëmje, duke krijuar një bazë të qëndrueshme klientësh.

Zona industriale përreth ka shumë fabrika dhe kompani, ku punojnë rreth 5000 persona, duke ofruar potencial të madh për klientë gjatë ditës.

Informacion shtesë

Ndërtesa ku ndodhet kafja është në pronësinë time, kështu që qeraja mund të negociohet. Arsyeya e shitjes: mungesë kohe për t'u marrë me biznesin dhe nuk jam i fushes. Për një person që merret me këtë fushë, është një mundësi shumë e mirë për të filluar një biznes në Grimsby, ku edhe kostoja e jetesës është më e ulët krahasuar me shumë zona të tjera në Angli.

KRIJO WEBSITIN TËND

MOS RRI ANONIM

Me mijera klientë mund të jenë të intersuar për biznesin tuaj, por mbase nuk e dijnë që ti ekziston...

JEPI
FRYMEMARRJE
BIZNESIT TËND

Për çdo konsultim mund
të vini në zyrat tona

Adresa e zyrave:
30 Avenons Road
London E13 8HT

Dotech
websites

☎ 020 7018 7929

☎ 078 5997 7545

☎ 073 4066 5946

*Të vërtetat absolute,
prokuroria si arbitër
dhe mendësia e tur-
mës: Rreziqet e
demokracisë kosovare
në rastin e Sh. Gashit*

VETON SURROI

TRI RRATHËT E KURTHIT NË TË CILAT RAMË

1.

Në lajmet e mbrëmjes doli një zë, e pastaj i dyti dhe i treti që thanë se ekspozita e Shkëlzen Gashit me pano me rrëfimet nga libri i tij për masakrat në Kosovë kishte gabime. Të nesërmen gabimet e pretenduara u shndërruan në “skandal” dhe disa orë më pas, në arsyetimin për pezullimin e lejes së ekspozitës në sheshin e Prishtinës, u quajt “shtrembërim i historisë sonë”. Filluan sulmet publike ndaj Sh. Gashit, Fondit për të Drejtën Humanitare dhe Natasha Kandiçit (“një serbe që Serbia e financon dhe e lejon me ekspozu kinse kundërshtare e regjimit”). Reagimet e pjesëmarrësve institucionalë, politikë e mediatikë të sferës publike ishin të njëzëshme në distancimin prej Sh. Gashit (disa, përtej distancimit, ishin akuza e dënime ndaj tij). Vetë Natasha Kandiç reagoi duke u distancuar prej punës së Sh. Gashit. Në tërë zallamahinë, u rishfaq edhe artikulli i një historiani (D. Abdullahu) botuar një vit më parë, një analizë kritike ndaj librit të z.Gashi.

Brenda 24 orësh Prokurori i shtetit autorizoi ndërmarrjen e veprimeve hetimore ndaj z. Gashi, duke angazhuar Drejtorinë Kundër Krimit të Organizuar dhe Krimeve të Rënda, me arsyetimin se ai “dyshohet se ka shkaktuar përçarje dhe mosdurim ndër qytetarët dhe ka dëmtuar e ndryshuar të vërtetën e luftës çlirimtare në Kosovë”, duke iu referuar veprës penale të “nxitjes së përçarjes dhe mosdurimit”.

Brenda më pak se 48 orësh u arritën tri verdikte. I pari ishte se Sh.Gashi kishte bërë gabime materiale në punën e tij në libër dhe ekspozitë. I dyti ishte se këto gabime paraqesin “dëmtim dhe ndryshim të së vërtetës sonë”.

Verdiksi i tretë ishte se Kosova kolektivisht hyri në një kurth që e dëmton demokracinë. Në atë kurth hynë të gjithë pjesëmarrësit e sferës publike, pothuajse pa përjashtim.

2.

Kurthi i ka, sipas mendimit tim, tri rrathë.

I pari, dhe në të hynë të gjithë, ishte zëvendësimi i gjykimit profesional me një gjyq publik. Se a gaboi apo sa dhe ku gaboi z.Gashi ka qenë dhe është punë e profesionistëve, hulumtuesve, historianëve. Kjo natyrisht nuk përjashton të afektuarit e drejtpërdrejtë apo ata që ndihen të afektuar, siç ishte rasti me të mbijetuarit e masakrës së Dubravës apo familjarët e viktimave që u ndien të papërfaqësuar. Reagimet e tyre, qoftë edhe me indinjatë, janë pjesë e kontestimit apo plotësimit të një pune hulumtuese, por ato nuk mund të jenë gjykuese përfundimtare të punës së autorit.

Atë që duhej ta përcaktonte, për shembull, një debat mes shkencëtarëve të Institutit të Historisë u bë fakt i paragjykuar në sferën publike. Opinionistë, postime të rrjeteve sociale, debate televizive të së mbrëmjes tashmë vendosën se ekzistonte jo vetëm gabimi, por edhe fajësia. Në këtë rrafsh të kurthit u përfshinë edhe vetë autorët e ekspozitës që nën presionin e një atmosfere linçimi, u detyruan të kërkojnë falje. Kjo kërkimfalje nuk ishte, pra, fryt i një debati ekstensiv mes historianësh, hulumtuesish, viktimash e familjarësh, por fryt i fajësisë së parapërcaktuar tashmë nga sfera publike.

3.

Rrafshi i dytë i kurthit është ai i pranimit të ligjërit me autorët kanë bërë apo nuk kanë bërë “shtrembërim të historisë sonë”. Autoritetet e qytetit, duke e mbyllur ekspozitën me arsyetimin se ajo shtrembëron historinë tonë, morën rolin e arbitrit të interpretimit të drejtë të “historisë sonë”. Për më tepër, vendosën se ekziston një e vërtetë e historisë sonë së cilës duhet përmbajtur. Debati i zhvilluar por et contra ishte në masë të madhe i përqendruar në atë se a kanë pasur apo jo ekspozita dhe libri motive shtrembërimi të “historisë sonë” dhe çfarë është karakteri kombëtar (antikombëtar) i Sh.Gashit dhe bashkëpunëtorëve të tij. Në momentin kur u shtjelluan argumentet për “pastërtinë” e qëndrimeve kombëtare të z. Gashi dhe bashkëpunëtorëve u bë hyrja e plotë në këtë rrafsh të dytë të kurthit.

Pyetja themelore që duhej të shtrohej duhej të ishte se ku ekziston ortodoksia e historisë sonë, ku qëndrua versioni i drejtë i historisë së cilës duhet t’i përmbahemi e të cilën e shtrembëroi Sh. Gashi?

4.

Këto dy rrafsh përbëjnë pjesën e pandashme ligjëruese që përgatit shty te rrafshi i tretë i kurthit, e që ishte veprimi i Prokurorisë dhe Policisë së shtetit kundër Sh. Gashit. Prokuroria e Shtetit u shndërrua në instancën që do të mbrojë ortodoksinë tonë historike, sepse bastisi shtëpinë e tij, mori kompjuterin dhe telefonin e tij duke pretenduar se z. Gashi “ka dëmtuar e ndryshuar të vërtetën e luftës çlirimtare në Kosovë”. Rreth këtij dyshimi, se z. Gashi “ka dëmtuar dhe ndryshuar të vërtetën”, ai që i ftuar zyrtarisht e me detyrim ligjor dhe u intervistua për katër orë nga prokurori. Në mendjen time kështu, me pjesëmarrjen e z. Gashi duke shpjeguar se intencat e tij ishin krejtësisht qëllimira, u legjitimua e drejta e Prokurorit që të jetë arbitër në përcaktimin e të vërtetave historike. Përgjatë shekullit XX ekzistimi i një të vërtete historike (pra të vërtetave absolute) dhe vendosja e aparatit represiv për t’i mbrojtur ato të “vërteta” ishte sinjal i qartë i shteteve totalitare.

5.

Tashmë që kemi hyrë në kurth, ka shumë gjëra për të bërë dhe çdonjëra do të jetë e vështirë e do të kërkojë kthesë të madhe fillimisht mendore mbase për të tejkaluar fillimisht instinktin bazik të turmës në sferën publike, asaj që po ashtu falë algoritmeve të urrejtjes menjëherë përcaktoi gabimet materiale të një libri e ekspozite dhe dëmin që i bën të “vërtetës së padiskutueshme”. Ky do të jetë një investim për mendim kritik, diçka që paraqet sfidë edhe për shoqëri më të avancuara se ajo e Kosovës.

Por, kjo çështje tashmë ka hyrë në fazë institucionale, ku përcaktohet karakteri i shtetit. Prokurori që pretendon se një qytetar “ka dëmtuar dhe ndryshuar të vërtetën” i përket një sistemi totalitar. Tashmë u përket institucioneve të demokracisë në Kosovë që ta mbrojnë shtetin prej një përcaktimi të këtille të prokurorit a Prokurorisë; gjithnjë duke përdorur instrumentet kushtetuese, prej dëgjimit publik në Kuvend e tutje.

Kjo është një sfidë që nuk mund të anashkalohej.

SKENDER ASANI

Në kontekstin e transformimeve të thella politike në Ballkanin Perëndimor, ardhja dhe ushtrimi i pushtetit nga Hristijan Mickoski duhet të interpretohet përtej një momenti të zakonshëm elektoral, si manifestim i një konfigurimi më të gjerë strukturor që karakterizon tranzicionet e brishta rajonale.

Në këtë kuadër, modeli i tij i qeverisjes artikulon një ndërthurje të qëllimshme ndërmjet retorikës nacionaliste, kalkulimit strategjik dhe diplomacisë së kamufluar, duke e shndërruar diskursin politik jo vetëm në instrument mobilizimi dhe konsolidimi të pushtetit, por edhe në një mekanizëm kompleks për menaxhimin e cikleve të tij.

Brenda kësaj logjike, sipas deklarimeve dhe praktikave konkrete që në mënyrë të përsëritur sforcjnë skajet e spektrit politik, bëhet i dallueshëm edhe një dimension i nënkuptuar strategjik, i cili sugjeron jo vetëm praninë e një hapësire për manovrim politik, por edhe projekcionin e mundshëm të një tërheqjeje të kontrolluar si pjesë e racionalitetit të brendshëm të këtij modeli qeverisës.

Si i tillë, rasti në fjalë tejkalon logjikën ciklike të politikës së zakonshme dhe duhet të lexohet si pjesë e një rikonfigurimi më të thellë strukturor, me implikime të drejtpërdrejta për stabilitetin e brendshëm të Maqedonia e Veriut dhe për ekuilibrat gjeopolitikë të rajonit.

Në thelb të kësaj qasjeje qëndron një dualitet funksional: nga njëra anë, artikulli i një retorike të fortë identitare që synon të rikonfigurojë rendin e brendshëm politik; dhe nga ana tjetër, ndërtimi gradual i një narrative justifikuese për stagnimin institucional dhe izolimin ndërkombëtar. Ky dyzim e shndërron diskursin politik në një mjet të shumëfishtë njëkohsisht për konsolidimin e pushtetit.

Në këtë kontekst, një politikë e qëndrueshme shtetformuese që do të duhej të ndiqte kryeministri Hristijan Mickoski do të kërkonte një qasje të balancuar dhe gjithëpërfshirëse, e cila e vendos stabilitetin institucional dhe kohezionin shoqëror në qendër të veprimit politik.

Kjo nënkupton ruajtjen dhe avancimin e marrëdhënieve ndëretnike dhe ndërfaqetare si një bazë themelore e stabilitetit të brendshëm, si dhe respektimin konsekuent të parimeve të Marrëveshjes së Ohrit, duke garantuar përfaqësim funksional dhe real të shqiptarëve dhe komuniteteve të tjera në proceset vendim-marrëse.

Njëkohësisht, një lidhshmëri të fortë do të duhej të shmangte instrumentalizimin e çështjeve identitare për qëllime politike, duke ndërtuar një diskurs që promovon bashkëjetesën, besimin institucional dhe integritetin e plotë të të gjitha komuniteteve në jetën shtetërore.

MICKOSKI DHE POLITIKA E KAMUFLUAR NË BALLKAN

Në planin e jashtëm, orientimi eurointegruës do të kërkonte përkushtim ndaj reformave, respektim të marrëveshjeve ndërkombëtare dhe artikullim të një politike konstruktive që e pozicionon vendin si partner kredibil dhe të besueshëm në proceset evropiane.

Së pari, dimensionin e jashtëm i kësaj strategjie manifestohet përmes raportit me Bashkimin Evropian dhe kushtëzimet që burojnë nga procesi i integritimit. Insistimi mbi "mbrojtjen e identitetit kombëtar" në raport me Bullgarinë tejkalon natyrën e një qëndrimi negociues dhe shndërrohet në një konstrukt politik që prodhon legjitimitet të brendshëm.

Në këtë mënyrë, refuzimi i kompromisit paraqitet si akt sovraniteti, ndërsa stagnimi i procesit eurointegruës projektohet si rezultat i presioneve të jashtme. Kjo krijon një binar narrativ ku çdo dështim i mundshëm përket në kapital simbolik patriotik.

Në këtë prizëm, retorika nacionaliste nuk është qëllim në vetvete, por një instrument për të zëvendësuar diskursin reformues me një diskurs mbrojtës.

Vëmendja zhvendoset nga standardet e acquis communautaire drejt çështjeve identitare të politizuara, duke krijuar një terren të favorshëm për prodhimin e krizave të kontrolluara dhe për relativizimin e përgjegjësisë qeverisëse.

Së dyti, në planin e brendshëm, kjo strategji reflektohet në mënyrën e trajtimit të faktorit politik shqiptar në raport me frymën e Marrëveshjes së Ohrit.

Përmes një qasjeje selektive ndaj të drejtave kolektive dhe fragmentarizimit të përfaqësimit politik, synohet krijimi i një ekuilibri të kontrolluar, ku faktori shqiptar reduktohet në njësi të dobëta dhe të varura.

Kjo logjikë e "deatomizimit" nuk është thjesht produkt i konkurrencës politike, por pjesë e një strategjie më të gjerë për minimizimin e potencialit negociues brenda arkitekturës

shtetërore.

Në këtë kuadër, konfigurimi aktual i spektrit politik shqiptar në Maqedoninë e Veriut shfaqet si një labirint i ndërlikuar pa dalje të dukshme, ku përfaqësimi formal ka zëvendësuar substancën reale të vendimmarjes. Në këtë rend të përmbysur simbolik, pozita shqiptare në institucionet shtetërore duket e reduktuar në një prani periferike, ndërsa narrativat e barazisë janë konsumuar si konstrukcione retorike pa themel juridik të qëndrueshëm.

Nën drejtimin e Hristijan Mickoski, vërehet një tendencë për riartikulim të konceptit shtetëror drejt një paradigme më të ngurtë etno-nacionale, ku kauza shqiptare perceptohet si e "sekustruar" brenda një kornize politike që e relativizon atë. Në këtë sfond, cikli politik i subjektit dominues shqiptar për më shumë se dy dekada lexohet si një trajektore që fillon me premtimin e institucionalizimit të barazisë dhe përfundon në një fazë ku vetë koncepti i përfaqësimit shpërbëhet në iluzion, ndërsa subjektet aktuale pjesëmarrëse në qeveri nuk arrijnë të artikulojnë një alternativë koherente, duke prodhuar më tepër zbrazëti sesa transformim.

Në të njëjtën kohë, tensionimi i marrëdhënieve ndëretnike dhe intensifikimi i retorikës konfrontuese mund të interpretohen si elemente të një procesi të "securitization", ku çështjet politike transformohen në çështje sigurie. Kjo i mundëson pushtetit të legjitimohet masa të jashtëzakonshme dhe të zhvendosë debatin nga fusha e reformave drejt asaj të stabilitetit dhe rendit.

Megjithatë, në këtë horizont të zymtë, protestat e dites se sotme studentore shfaqen si një sinjal i mundshëm për thyerjen e inercisë politike dhe rikthimin e agjendës qytetare në diskursin publik.

Këto mobilizime mund të interpretohen si një përpjekje për të dekonstruktuar logjikën e etno-nacionalizmit dominues dhe për të rikthyer çështjen shqiptare në binarë institucionale më të qëndrueshëm, duke sfiduar njëko-

hësisht letargjinë e subjekteve politike pa vizion.

Në këtë kuadër, aksioma se "njëri e shiti barazinë si arritje dhe tjetri e dorëzoi si realitet" merr kuptimin e një diagnoze të thellë strukturale: njëra palë prodhoi narrativën, tjetra e zbrazte përmbajtjen, duke e lënë komunitetin shqiptar në një gjendje ku përfaqësimi nuk është më instrument ndikimi, por dëshmi e krizës.

Prandaj, kjo lëvizje studentore mund të shihet si një nga mundësitë e fundit për rikthimin e peshës kushtetuese dhe për rivendosjen e një paradigme ku të drejtat nuk trajtohen si kompromise të përkohshme, por si premisa të panegociueshme të rendit shtetëror.

Në një lexim më të thellë strukturor, këto dy drejtime ai i jashtëm dhe ai i brendshëm ndërthuren me interesat e një elite të konsoliduar politike dhe ekonomike, e cila synon të rikonfigurojë sistemin në funksion të mbijetesës së saj. Devijimet nga standardet demokratike, përfshirë presionin ndaj sistemit gjyqësor dhe instrumentalizimin e institucioneve kushtetuese, nuk paraqiten si anomali, por si pjesë e një projekti të qëndrueshëm për kapjen dhe kontrollin e shtetit.

Dimensioni gjeopolitik i kësaj qasjeje bëhet veçanërisht i dukshëm në raportet me aktorë të spektrit konservativ evropian, si Viktor Orbán, si dhe në hapjen ndaj ndikimeve alternative nga lindja. Në këtë kontekst, dobësimi i orientimit euro-atlantik krijon hapësira për projekte rajonale si koncepti i "botës serbe", i artikuluar nga Milorad Dodik dhe i harmonizuar në mënyrë implicite me politikën e Aleksandar Vučić.

Në këtë sfond, dinamika politike në Hungari, ku sfidohet dominimi i gjatë i Viktor Orbán nga aktorë të rinj si Péter Magyar, krijon një efekt zinxhir në rrjetin e liderëve me prirje konservative.

Perspektiva e një humbjeje të mundshme të Orbanit prodhon pasiguri strategjike për aleatët e tij, duke përfshirë edhe qeverinë në Shkup, e cila ka investuar në këtë aks politik dhe financiar. Ky zhvillim e vendos edhe më tej në pikëpyetje qëndrueshmërinë e boshtit politik mbi të cilin mbështetet aktualisht orientimi alternativ i politikës së jashtme.

Një indikator i rëndësishëm i këtij riorientimi është edhe debati mbi devijimin e Korridorit VIII në favor të Korridorit X. Ky transformim nuk është thjesht teknik, por përfaqëson një zhvendosje strategjike të boshtit zhvillimor nga një orientim lindje-perëndim drejt një aksi veri-jug, me implikime të thella në balancat rajonale.

Sipas logjikës së veprimit politik dhe analizës së diskursit të ndërtuar, mund të vihet në përfundim se kemi të bëjmë me një proces të tërheqjes së kamufluar nga pushteti, ku elementi më i sofistikuar i kësaj qasjeje qëndron në ndërtimin e një narrative të paracaktuar për largimin; retorika e ashpër, refuzimi kategorik i kompromisit dhe theksimi i vijave të kuqe identitare mund të interpretohen si pjesë e një skenari të kontrolluar, në të cilin largimi eventuale nuk përjetohej si dështim, por si akt i qëndrueshmërisë parimore. Kështu, koncepti i "ikjes si patriot" ndërtohet gradualisht si një alibi politike që synon të ruajë kapitalin simbolik të liderit edhe pas largimit nga pushteti.

Kjo logjikë bëhet edhe më e lexueshme përmes praktikës konkrete politike dhe diskursit publik të Hristijan Mickoski, ku retorika nacionaliste nuk paraqitet thjesht si instrument mobilizues elektoral, por si mekanizëm për ndërtimin e një kornize legjitimuese të veprimeve dhe mosveprimeve politike; përmes artikullimit të vazhdueshëm të narrativave mbi rrezikun ndaj identitetit kombëtar, delegjitimitit të kompromisit ndërkombëtar dhe riprodhimit të një diskursi konfrontues, krijohet një terren interpretativ ku çdo tërheqje e mundshme nga pushteti mund të paraqitet si pasojë e presioneve të jashtme dhe jo si dështim i brendshëm qeverisës. Në këtë kuadër, izolimi ndërkombëtar, tensionet e brendshme dhe stagnimi ekonomik nuk paraqiten si pasojë të politikave të ndjekura, por si produkte të një "rrethimi" të jashtëm dhe të "mosbashkëpunimit" të brendshëm; kjo zhvendosje e përgjegjësisë përbën thelbin e strategjisë së tërheqjes së kamufluar. Në të njëjtën kohë, intensifikimi i presionit për llogaridhënieje ndaj faktorëve të ndryshëm të implikuar në vendimmarje, të lidhur drejtpërdrejt apo tërthorazi me qeverisjen e udhëhequr nga Hristijan Mickoski, e rrit koston politike të qëndrimit në pushtet dhe e bën gjithnjë e më të vështirë menaxhimin e narrativës së brendshme. Pikërisht në këtë konjunkturë, veprimet dhe deklaratat e tij mund të lexohen si sinjale të një momenti të kalkuluar politik, ku tërheqja paraqitet si opsioni më racional strategjik, jo vetëm për të shmangur përballjen e drejtpërdrejtë me përgjegjësinë, por edhe për ta rikoduar largimin si akt vullnetar dhe të motivuar nga parimet; në këtë mënyrë, largimi potencial nuk shfaqet si pasojë e dobësisë politike, por si një akt i menaxhues i tranzicionit, që synon të ruajë integritetin simbolik të liderit dhe të konsolidojë perceptimin e tij si figurë e qëndrueshme përtej pushtetit.

**190 Merton High Street
Wimbledon
London SW19 1AX**

RASHID & RASHID
Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

Ne mund t'ju ndihmojmë

- **Asylum & Immigration**
- **New Point Based System**
- **Settlement Applications (ILR)**
- **European Law**
- **Nationality & Travel Document**
- **Human Rights Applications**
- **High/Court of Appeals**
- **Over Stayers**
- **Work Premits**
- **Visa Extensions**
- **Judicial Reviews**
- **Tribunal Appeals**

Konsultimet falas

 07774222062

 07878335000

TEL: 0208 5401 666

TEL: 0208 672 0666

